

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Císto (No.) 13.

Sobota (Saturday) 23. 3. (March) 1985

Njd. Otec Jan Nep. Jaeger, O.S.B.,
první opat svatoprokopský.

Njd. Otec Valentine Kohlbeck, O.S.B.,
druhý opat kláštera sv. Prokopa v Lisle.

Njd. Otec Prokop Nežil, O.S.B.,
zakladatel českého bened. tisku a 3. opat.

Aleš Macháček:

PO STOPÁCH ČESKÝCH BENEDIKTINŮ V ITÁLII

Ve čtvrtek 21. března 1985 o svátku sv. Benedikta, oslavila svatoprokopská komunita v Lisle slavnými bohoslužbami první století trvání svého kláštera. Článkem + Otce Aleše Macháčka, O.S.B., z r. 1935 k 50. výročí založení kláštera se k jejich oslavám znovu připojujeme.

Dle ustáleného obyčeje vysílají Benediktinská opatství své členy na zvláštní studia na čelné světové university. Podobného vysokého a odborného vzdělání dostává se též všem členům profesorského sboru opatství sv. Prokopa, které se všemožně snaží, aby profesori koleje a semináře byli co možná nejoborněji vzděláni ve svých oborech. Jednou z těchto nej přednějších světových universit jest papežská kolej sv. Anselma v Římě, mezinárodní to ústav celého řádu sv. Benedikta.

Též i mně dostalo se toho

šťěstí v roce 1927, abych pokračoval ve svých bohoslovec-kých studiích tam u samého zřídla naší víry. Když opouštěl jsem břehy naší slavné vlasti, tehdy málo jsem si byl vědom jak památný jest pro nás Čechy Benediktiny vrch Aventin a klášter Monte Casino, kolébka to naší řehole, ...

Vždyť již v roce 989 sv. Vojtěch, pražský biskup, navštívil opatství Montecasinské, kde též nějaký čas ztrávil a pak v roce 990 vstoupil do benediktinského kláštera sv. Bonifáce a Alexeje na Aventine v Římě,

kde za rok na to 991 složil slavné sliby. Svatý Vojtěch jest též zakladatel benediktinského řádu v Čechách, neboť on to byl, jenž založil klášter Břevnovský spolu s knížetem Boleslavem II. r. 993. Avšak již v r. 995 shledáváme se znovu se sv. Vojtěchem v opatství sv. Bonifáce v Římě, kde byl ihned ustanoven převorem. Hle jak historicky památný je pro nás Čechy a hlavně Čechy Benediktiny Aventin, kde nyní stojí též proslulá papežská benediktinská Kolej sv. Anselma! Ústav tento stojící na jednom ze sedmi vrchů Říma jest jednou z nejkrásnějších a vskutku moderně vybavených ústavů v Římě, takže jest chloubou Benediktinů po celém světě. Jeho profesorský sbor jest považován za jeden z nejlepších v Římě. Sem jsou též posíláni synové sv. Benedikta z celého světa, aby zde čerpali filosofické, bohoslovecké vědy, jakož i nauky církevního práva,

Ve Věčném Městě Římě vysoká studia přinášejí s sebou tak mnohé a obrovské výhody, jakých se nedostává studentům na jiných ani těch nejslavnějších universitách. Řím, co se týče vysokých studií náboženských, jest více kosmopolitní středisko, nežli kterékoli jiné město. Zde každá národnost jest respektována svou vlastní kolejí, jejíž členové docházejí na přenášky do jedné ze sedmi universit čili papežských kolejí. Tímto společným obcováním různých národností, nabývá římský student velkých poznatků a vědomostí sociálních a jinonárodních.

Dále nejčelnější umělecké a historické památky jsou soustředěny v Itálii a hlavně v Římě, jak ze starověku památky Egypta, Palestiny, Řecka a Říše Římské tak i ze středověku a novověku. V Římě, a hlavně na starých památných místech Fora, Capitolu, Palatina atd.,

chodí studující a badatelé po stopách těch nejslavnějších mužů dějin, filosofů, básníků, vojevůdců. Zde spatřují divy starověku, Coloseum, Římské Forum, divadlo Marcellovo, lázně Caracalovy, Pantheon, atd.

Kde jinde najdeme tak slavné památky křesťanství jako v Římě? Velechrám sv. Petra, kde uloženo jest tělo tohoto knížete apoštolů a vůkol něhož jest seskupena většina viditelných náměstků Kristových. Kde jinde jako právě v tomto velechrámě křesťanství spatříme ten nejvyšší stupeň stavitelského umění: kde jinde bohatství a krásy sochařské a malířské? V Římě jedině můžeme navštívit hrob druhého knížete apoštolského sv. Pavla, a pokochati se vnitřní uměleckou krásou této basiliky. Zde jedině jest nám možno navštívit krásné chrámy, v nichž uloženy jsou

(Pokračování na str. 4)

Sloupek informací

**o jednom – prozatím jediném –
blahodárném vývoji jedné země
černé Afriky ke skutečné demokracii,
ke kulturnímu pokroku
a hospodářskému rozmachu.**

Vzpomínáte si ještě na Nigerii a Biafru?

Když v polovině minulého století Britové obsadili africkou Nigerii, nebyla to sice jednotná země, ale složená ze skupiny malých království a tribálních území bez jakéhokoliv národního uvědomění. Některé z těchto malých mocností se těšily už poměrně pokročilé civilizaci. Britové svou starořímskou a v každé době vždy účinnou politikou - „rozděl a panuj“ - dosáhli toho, že celá země byla bez obtíží podřízena jediné ústřední koloniální autoritě. Když v r. 1960 byla zemi udělena nezávislost najednou se tam „probudily“ tři větší etnické skupiny, které si utvořily regionální vlády: na severu to byli muslimští Kausa-Fulani, na jihozápadě muslimští Yoruba a na jihovýchodě křesťanští Ibové, nejpokročilejší ze všech. Každá z těchto skupin usilovala o dosažení převahy v zemi; proto tam docházelo k častým převratům a politickým vraždám, čímž se tribální rivality stále více prohlubovaly. Federální vláda byla většinou složena z obou muslimských „národních“ skupin, a proto se na pod-

zim r. 1966 situace náhle zosměřila, když muslimská lůza na severu země povraždila tisíce Ibů, kteří se tam přistěhovali za prací. Domorodci jim totiž záviděli jejich dynamismus. V květnu 1967, po různých neshodách o tom, kdo má mít účast na vládě země, křesťanští Ibové na území s bohatými ložisky ropy se odtrhli od nerepresentativní federální vlády a prohlásili se za nezávislou „republiku Biafra“. Nastala krutá občanská válka, která trvala skoro tři roky, o níž tehdy mluvil celý svět. Generál Yakubu Gowon, který uchoopil předsednictví federální vlády do svých rukou, vedl válečné operace proti Ibům. Západní země, zejména Británie, Spojené státy i rudý Sovětský svaz pomáhaly federální vládě brutálně rozdrtit biafranský odpor. S jejich pomocí byla zbudována silná nigerijská armáda o 250,000 mužích. Vyhladovělá Biafra ztratila na frontě a hladem na milion lidí, a v lednu 1970 byla donucena složit zbraně. Gowon však po kapitulaci Ibů upustil od jakékoliv „pomsty“ vyhlásil národní smíření a vyzval všechny, aby se vrátili každý ke své

práci. Nato Gowonova vláda soustředila všechno své úsilí na ekonomický rozvoj země. Později zahájila ambiční socialistickou pětiletku, která měla přeměnit starou tribální Nigerii v moderní průmyslovou velmoc. Podle plánu mělo být na tuto pětiletku věnováno 53 bilionů dolarů. Tehdy se zdála sice uskutečnitelná, protože ceny ropy, hlavního vývozního produktu Nigerie, byly vysoké. V plánu bylo mimo jiné rozšířit těžbu ropy, zbudovat mocný petrochemický průmysl i jiná průmyslová odvětví, postavit sedm universit, tři mezinárodní letiště a zbrusu nové federální hlavní město Abuja. Platy vládních zaměstnanců i uniových pracovníků byly podstatně zvýšeny, aby v Nigerii mohla vzniknout střední sociální třída; také 50 tisíc mladých Nigerijců bylo posláno na technická studia do ciziny, aby si Nigerie mohla vybudovat své vlastní vedoucí kádry. Cizina se začala zajímat o investice v Nigerii; do Lagosu, starého hlavního města Nigerie, přijížděli cizí obchodníci a jiní podnikatelé, kteří zaplňovali tamní hotely. Přijížděli z východu i ze západu. V r. 1978 tak dokonce přijel na návštěvu i sám US president Carter; byl prvním US presidentem, který navštívil černou Afriku. Ovšem, během deseti let se obyvatelstvo Lagosu zdesateronásobilo přílivem venkovanů na 3 milióny. Korupce byla tehdy vysoká ve všech vládních odvětvích. Nigerie věnovala celý svůj národní příjem na uskutečnění svých rozvojových projektů; přitom však zanedbávala své zemědělství. Vesničané hromadně opouštěli své primitivní farmy a stěhovali se do měst v naději na snazší život. Proto zanedlouho Nigerie - kdysi soběstačná na potraviny, které dokonce i vyvážela do ciziny, musila záhy stále více dovážet potraviny z ciziny. Gowonův režim byl smeten už v polovině roku 1975 při nekrvavém státním převratě, protože se ukázalo, že velkolepě plánovaná pětiletka nepřinášela zemi blahobyt, který jí byl jejím občanům slibován. Přičítalo se to hlavně vysoké vládní korupci.

□

Jak vidět, i v černé Nigerii rozhodli o cestě k nápravě dva jedinci: chytrý, národně uvědomělý plukovník Murtala Mohammed a rozený prozíravý státník, lidem oblíbený, proto i demokraticky zvolený prezident Shehu Shagari.

Vládní moc tehdy uchoopil rozumný a státnicky prozíravý plukovník Murtala Mohammed, který záhy pochopil, že s bojem proti korupci bude také

nutno pomýšlet na předání vlády do civilních rukou. Věci s pětiletkou se rychle zhoršovaly a náhle chyběly finanční prostředky na uskutečňování náročných rozvojových projektů. Poptávka po zemním oleji na světě totiž začala klesat, proto také začaly klesat jeho ceny a tím i dosud zajištěné příjmy Nigerie. Výdělek za vývoz oleje klesl totiž na polovinu. Bylo tedy nutno pomýšlet na vládní a celonárodní šetření. Byla sepsána nová ústava; k odstranění tribálních konfliktů byla Nigerie rozdělena na 19 států, jichž hranice ovšem nerespektují etnické rozdělení země. Po vzoru Spojených států byl zaveden státní a federální vládní systém; prezident a místopředseda mají být zvoleni na 4 roky, a rovněž jsou voleni na čtyřletý termín zákonodárci a členové nejvyššího soudu. Konečně v říjnu 1979, po 13 letech vojenské vlády, byla po demokratických volbách vládní moc předána civilnímu prezidentu, jímž byl zvolen prominentní a velmi populární politik Shehu Shagari, člen kmene Hausa-Fulani. Protože podle ústavy si musil vyvolit za místopředsedu člena jiného kmene, vyvolil si stejně schopného a lidem oblíbeného člena kmene Ibo. Pokračoval ihned v rozhodnutých opatřeních přísného šetření, začatých za jeho předchůdce, plukovníka Murtala Mohammeda. Tisíce vládních limuzin bylo prodáno na dražbě. Ceny životních potřeb a mzdy byly zamrznuty, aby se mohla zvládnout inflace. Vládní výdaje byly drasticky sníženy.

Dovoz z ciziny těch věcí, které nebyly k životu bezprostředně nutné, byl zastaven. Většina rozvojových projektů pětiletky byla „uložena k ledu“. Vláda si vypůjčila v cizích bankách dva biliony dolarů, aby mohla dostát svým platebním závazkům. Hned od začátku obrátila Shagariho vláda svou pozornost také opět na rozvoj zemědělství, a ve 4 letech své existence dala postavit na dva milióny nových obytných domů ve městech. Přednost byla dána kapitalistické ekonomii, umírněné požadavkem sociální spravedlnosti. Cesta, kterou Nigerie prošla od své nezávislosti, byla velmi tvrdá; dnes se však zdá, že je na správné cestě k ekonomickému ozdravení a rozmachu. Podle dohadů obnášejí její známé rezervy zemního oleje 20 bilionů barelů; při nynější výši těžby budou tyto rezervy vyčerpány teprve za 20 až 30 let. Rovněž její ložiska přírodního plynu jsou obrovská. Dnes je Nigerie šestým největším vývozcem vysoce kvalitní

ropy na světě; více než polovina tohoto vývozu jde nyní do Spojených států. Za svůj olej dostává Nigerie asi 60 milionů dolarů denně.

V zahraniční politice se Nigerie nechce přidružit k žádnému mocenskému bloku, ani k západnímu ani k východnímu. Jejím prvním cílem je přinutit jihoafrickou vládu, aby se vzdala svého systému oddělení ras. Hrozbami přerušování dodávek surové ropy se někdy také snaží činit nátlak na Spojené státy, aby zastávaly aktivnější roli v boji proti jihoafrické bělošské nadvládě.

Za vlády Shagariho se vztahy Nigerie ke Spojeným státům přesto značně zlepšily. Shagari navštívil Washington v říjnu 1984. Američtí podnikatelé investovali v Nigerii už stamiliony dolarů. Spojené státy se také staly prvním obchodním partnerem Nigerie; dříve toto první místo obsazovala Anglie. - Nigerie je nejlidnatější africkou zemí; čítá 80 milionů obyvatel, takže dnes každý šestý Afričan je Nigerijec. Je nejbohatší zemí v černošské Africe; její hrubý národní důchod - (souhrn všech vyrobených statků a poskytnutých služeb) - se rovná národnímu důchodu Jižní Afriky, a zhruba představuje celou třetinu národního důchodu všech 47 zemí černošské Afriky, vzatých dohromady. Počtem obyvatel je dnes 4. největší demokracií světa; je první ze zemí Třetího světa, která si vzala Spojené státy a americkou demokracii za vzor pro svůj vlastní politický systém, a Moskvu taktně vypoklonkovala státnicky prozíravým prezidentem Shagarim. Protože však je Nigerie tak lidnatá, průměrný Nigerijec nevydělá více než asi 400 dolarů ročně, a pouze asi polovina tamních 25 milionů dětí chodí do školy. Každé desáté dítě tam umírá dříve než dosáhne svých pátých narozenin, protože Nigerii dosud chybějí dostatečné prostředky hygieny a lékařského ošetření. Nigerie tedy ještě musí projít dlouhou cestou k ekonomickému rozmachu a k blahobytu všech svých obyvatel. Dnes se však začíná zdát, že alespoň už správnou cestu k tomuto vytčenému cíli nastoupila, a to prosím - černá Afriko, div se! - bez sovětsko-kubánských vojenských poradců, bez komunismu, - v - respektu etnicko-afrických tradic, po vzoru amerického federálního i vládního systému s jasným příklonem k svobodnému podnikání. Je-li tomu všemu skutečně tak, pak je to zase jednou dobrá zpráva o pokroku svobody ve světě.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 23, 1985 — Vol. X, No. 13.

František Svejkský:

Rafael Kubelík opět dirigoval v Chicagu

Třebaže to bylo jen jedno z dlouhé řady vystoupení Mistra Kubelíka za dirigentským pultem Chicago Symphony Orchestra, bylo tentokrát poznamenáno dvěma mimořádnými rysy: Především tím, že R. Kubelík oznámil své rozhodnutí ustát načas v dirigentské činnosti, aby získal možnost zotavit se z pracovního přetížení, a také aby se mohl více věnovat tvůrčí práci skladatelské. Ve čtvrtek 14. března to mohli posluchači zaslechnout přímo z jeho úst, když bylo v přestávce koncertu vysílaného chicagskou stanicí WFMT 98,7 přenášeno interview s ním. A tak všem účastníkům koncertu v chicagské hale, stejně jako posluchačům přenosu, vstupoval do hudebního zážitku pocit melancholie, a mnohým procházela myšlenkami dlouhá cesta umělce-dirigenta, která se poprvé významně zaskvěla,

když v r. 1934 dvacetiletý R. Kubelík počal dirigovat Českou filharmonii v Praze.

Zároveň ovšem - a to je ten druhý zvláštní rys nedávného chicagského vystoupení - dirigent se představil jako skladatel ve světové premiéře své skladby „A Symphonic Peripetia for Organ an Orchestra“ /1984/. Monumentálně koncipovaná symfonická skladba, bohatě využívající rytmické pestrosti i instrumentace /vedle varhan připomeňme si zvlášť působivé uplatnění saxofonu/, usiluje postihnout jedno z největších dramát tohoto světa: životní cestu člověka poznamenanou zvraty, peripetiemi, ale i vyústěním v jistoty řádu a ve vnitřní vyrovnaní. Není proto náhodou, že se skladba svým titulem i svým rozvíjením ve čtyřech částech hlásí k tradici těch projevů lidského umění, které nalezly klasický výraz v řecké tragedii. Toto pojetí i jeho umělecká realizace vyvolaly už při premiéře skladby vysoké ocenění u chicagských kritiků. Shodně vyzdvihují hluboce humanitní dosah tohoto hudebního díla. R.C. March napsal: „It is precisely the sort of music I would expect Kubelík to write, a

Mistr Rafael Kubelík

score of humanism and personal warmth.”; a J.v. Rhein mluvil o „composer's serious humanistic subtext”. Zároveň byla skladba oceňována jako „richly expressive and rewarding”, jako „carefully crafted in terms of architecture and orchestration”, J.v. Rhein uzavírá: „It is a remarkable creative achievement, and in this tautly argued realization it made a strong impression.” Nazval skladbu Kubelíkovým „Heldensleben”, odvolává se k známému dílu R. Strausse.

Zamýšlíme-li se nad zážitkem skladby jako ti, kdo sdílejí s R. Kubelíkem původ i tradice československé historie a kultury, pak postihujeme tam ještě jednu dimenzi, o které není přímo řeč v komentáři ke skladbě napsaném do programu koncertu: slyšíme v ní tep rytmu a náznak melodie chorálu svatováclavského. Je to jakési privatissimum skladatelovo přetavené do celkového melodického a rytmického řádu skladby podobně, jako tomu bylo ve starším Kubelíkově díle „Sequence for Orchestra“ /1976/, kde se v osobité hudební transformaci napověděla píseň Ktož jsú boží bojovníci. V souladu se základním pojetím skladby „A Symphonic Peripetia“ připomenou se nám tak i ty Kubelíkem nikdy nezapomínané osobní kořeny, a s nimi sepětí s osudem země a lidí, z kterých vyšel. Tím vším se nám přirazuje nová Kubelíkova skladba k té strašné české hudební tvorbě meditativního rázu, která se obracela - často právě v kritických dobách života země - k základním otázkám osudovosti, věčnosti a víry. V české hudbě 20. století vytváří tak další článek linie meditativ-

ních děl, který v minulosti představovala např. Sukova Meditace na chorál Svatý Václav, nebo Janáčková Glagolská mše s jejím mohutným varhaním závěrem. A stáčí-li se naše pozornost dál do minulosti české hudby se stejným určením, pak dospíváme až tam, kde v jejich počátcích vystupuje sám středověký chorál svatováclavský...

Když ve čtvrtek 14. března přicházel Mistr Kubelík k svému pultu, aby se na závěr svého koncertu s Chicagským symfonickým orchestrem poděkoval svému obecenstvu, zahráli mu Filharmonici slavnostní fanfáry. My posluchači, můžeme jen vyjádřit pouze svým potleskem - a ještě více svou vděčností prostoupenou nejvělejšími přáními. R. Kubelík - dirigent ustává na čas ve své náročné práci dirigentské, ale právě nová, úspěšná skladba napovídá, že jeho tvůrčí duch vydá ještě další vzácné hodnoty, a tedy i další tvořivé činy dirigentské, aby i tak sloužil těm vzácným cílům, o kterých právě vypovídal ve své skladbě „A Syphonic Peripetia.”

(Věstník ČSNRA)

RŮZNÉ ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

Dne 10. prosince odevzdal švédský král Adolf Gustav na stockholmské radnici Nobelovy ceny: zlatou medaili, diplom a peněžní obnos. Jménem Jaroslava Seiferta, nositele ceny za literaturu, ji přijala jeho dcera Jana, která byla ve Stockholmu se svým bratrem. Čs. tisk věnoval této události čtyři řádky, viděl, že udělení ceny čs. národním umělcům tam mnoho radosti neudělalo - i když se proti označování, že Seiferta přehlížejí, brání připomínáním, že za posledních 15 let vydali 18 jeho titulů v nákladu jednoho milionu výtisků, v prosinci vyšla znovu jeho sbírka „Být básníkem”, nákladem 50.000 výtisků - „rozvinul v ní základní motivy své tvorby: lásku k ženě, mamince a rodné Praze”. Časopis pro zahraničí „Čs. život” věnuje Seifertovi půl stránky: opatrně obchází jeho rozchod s proletářskou poezií a komunismem, vyzvedá, jak v básních oslavoval osvobození Rudou armádou v r. 1945. - Seifert byl už z nemocnice propuštěn domů, stále je však bedlivě hlídán, ne všichni zahraniční novináři se k němu dostali. Ani v dalších dnech nevěnoval čs. tisk příliš pozor-

nosti laureátu Nobelovy ceny za literaturu 1984 Jaroslavu Seifertovi. Jen stručný životopis, výpočet dosavadních sbírek, příslib, že bude znovu vydána jeho poslední sbírka „Být básníkem” - verše z posledních”, jak je sám charakterizuje. Až příští rok - v letošním plánu to nebylo - vyjde sbírka „Jaro sbohem” a pak sbírka, kterou má Seifert zpola hotovu, a znovu a znovu protesty proti tomu, že na Západě zneužívají Seiferta k protičeskoslovenským výpadům, nebo že by švédskou Královskou akademií věd ovlivnily i některé minulé dobové politické postoje autorovy.

„Zlatý rok našeho horolezectví” byl pro LD rok 1984; čtyřikrát stanuli čs. horolezci na horách nad 800 m, 15. října Josef Psotka a Zoltán Demjan ještě s jedním Šerpou dokonce na nejvyšší hoře světa Mount Everest 8849 m - bohužel při sestupu Psotka se zřítíl do skalní rozsedliny ve výši 7200 m, ale nebylo možné jeho tělo vyprostit. Při jednom výstupu byla mezi horolezci žena. Při sestupu z Dhaulágiri (8167 m) zahynul Jan Šimon.

Jen kratičce, malým písmem LD referuje o požáru v Ústavu sociální péče v Méděnci u Chomutova, při kterém zahynulo 26 osob a další dvě byly zraněny. Celkem bylo v ústavě '75 tělesně postižených osob.

14. října se dožil 90 let Karel Plicka, autor mnoha knih uměleckých fotografií. On, márodní umělec, dostal dekret zasloužilého pracovníka ministerstva kultury.

Olomoucká opera uvedla premiéru Miloše Vacka „Jan Želivský” - „velké freskovité podobenství z první fáze husitské revoluce”, „vážné varování před vnitřní nejednotností a nebezpečím rozkolu v každém revolučně sociálním hnutí”; proti radikálnímu knězi Janu Želivskému stojí rychtář Aleš a bohatí pražští měšťané; do milostného konfliktu je zapojena i Žižkova sestra Kateřina.

A v pražském Národním divadle měla svou premiéru opera Ivo Jiráka, věnovaná jiné osobě z husitského hnutí Jeronýmu Pražskému - Mistr Jeroným - Husovu stoupenci a příteli, který též skončil v Kostnici na hranici r. 1416.

23. října zemřel v Brně ve věku 89 let významný klasický filolog univ. prof. Jaroslav Ludvíkovský - ve svém díle se zamýšlel nad syntézou antického dědictví s pozdějšími křesťanskými tradicemi, je autorem knih jako „Komenský a Balbín”, „Antické myšlenky v Tyršově sokolském a národním programu”, „Dobrovského klasická humanita”.

Krátké před 8. výročím uveřejnění Charty 77 byli zat-

čeni tři její mluvčí: Václav Benda, Jiří Ruml a Jana Sternová, a čtyři její další předáci: Jiří Dinstbier, Pavel Myslín, Václav Havel a Petruška Šustrová; obě ženy byly po výslechu propuštěny, ostatní zůstali ve vazbě.

Ve dnech 18.-20. prosince byl v Praze na oficiální návštěvě min. zahraničí NSR Hans-Dietrich Genscher. Byl přijat Husákem, Štrougalem i Chňoupkem, zajel i do Lidic, ale také symbolicky k hrobu padlého německého vojáka a navštívil i arc. kard. Tomáška, byl mimo program. Setkal se také s posledními 70 občany NDR, kteří se utekli na západoněm. velvyslanectví v Lobkovickém paláci; přemlouval je, aby se vrátili do NDR, že pro ně nemůže nic udělat, že se mu však dostalo příslibu, že nebudou trestáni a že jim bude dáno dovolení k emigraci.

Žádosti o devizový příslib na soukromé cesty do nesocialistických zemí a Jugoslávie se přijímaly do 31. ledna. Žadatelé mohou požadovat 17-20 US dolarů na osobu a den, maximálně 400 dol., a 1000-1500 dinárů na osobu a den, maximálně 30.000 dinárů na celý pobyt. Těm, kdo příslib dostanou, bude to oznámeno do 29. března. 1. ledna končí platnost zvláštních (šedých) pasů pro Jugoslávii, je nutný normální pas s výjezdní doložkou.

K 100. výročí narození Ant. Zápotockého mu byla v rodných Zákolanech na Kladensku odhalena socha; byla vydána příležitostní známka a pamětní stříbrná mince. A nezapomnělo se ani na osmdesátiny Antonína Novotného - zemřel r. 1973; myslel prý to čestně, ale na krizovou dobu, v níž se ocitl, nestačil.

V Mladé frontě odpovídají na dotaz, proč v ČSSR nejsou džinsy: jejich výroba závisí na dovozu speciálního zařízení na barvení osnovy, a to je devizově velmi náročné.

(Pokračování na str. 5)

Kašpárkovo loutkové divadlo

v sobotu 30. března 1985
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaň se vám Kašpárek!!

DOBA POSTNÍ

PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane, náš Bože, tvůj Syn tak miloval svět, — že se za něj vydal na smrt. — Pomáhej nám, ať následujeme Kristovu lásku — a svými skutky o ní vydáváme svědectví. — Neboť On s tebou, v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE (Jer 31, 31-34)

Hle, blíží se dni, praví Hospodin, kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pán — praví Hospodin.

Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech — praví Hospodin: Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíši jim jej do srdce, budu jejich Bůh a oni budou můj lid! Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: "Poznej Hospodina!"

Neboť všichni mě poznají od nejmenšího do největšího — praví Hospodin — odpustím jim jejich nepravosti a na jejich hřích již nevzpomenu.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM (Žid 5, 7-9)

Bratři! Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou uctivost. Ačkoliv to byl Syn, zakusil, co je utrpení a poslušnost. Když tak došel dokonalosti, stal se pro ty, kteří ho poslouchají, příčinou věčné spásy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 12, 20-33)

Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: "Pane, rádi bychom viděli Ježíše." Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip šli to říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl:

"Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.

Nyní je má duše sevřena úzkostí. Co mám říci? Otče, zachraň mě od této hodiny: Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel. Otče, oslav své jméno!"

Z nebe přišel hlas: "Oslavil jsem a ještě oslavím!" Zástup, který tam stál a slyšel to, říkal, že zahřmělo. Jiní tvrdili: "Anděl k němu promluvil." Ježíš nato řekl: "Tento hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě."

To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Po stopách českých Benediktinů v Itálii

(Pokračování ze str. 1)

těla tak četných prvních mučedníků za víru Kristovu. Zde v Římě každá slovanská duše najde velké útěchy, neboť v samém velebném sv. Petra může se pomodlit u oltáře sv. Václava, v chrámě sv. Klementa na hrobě sv. Cyrila, a u sochy sv. Jana Nepomuckého při Ponte Milvio, a v kostele sv. Bartoloměje u oltáře s ostatkem ramene našeho sv. Vojtěcha.

Kolik to vzpomínek rojí se v duchu na první doby křesťanské, na ona dlouhá a krutá pronásledování, když vstupujeme do toho obrovského podzemního Říma - katakomb.

Konečně když navštívíme římská musea, a hlavně museum a knihovnu Vatikánskou, tu ani nedovedeme pochopit, jak jen bylo možno do jednoho místa nahromadit ohromné spousty všeho umění všech věků a národů. Knihovna Vatikánská jest ta nejlepší a největší na celém světě.

To jsou tedy ty velké a četné výhody, jichž se dostává římským studentům. K tomu ještě hojně příležitosti k cestování o prázdninách a tím možnost poznati nejen celou Itálii, ale též skoro všechny evropské státy, poněvadž cestování jest v Evropě poměrně dosti levné.

Po těchto stopách sv. Vojtěcha za vyššími metami života jak náboženského tak i vzdělávacího kráčelo již několik synů sv. Benedikta z opatství sv. Prokopa. Tak veledüstp. Peter Mizera, O.S.B., ředitel semináře sv. Prokopa ztrávil 4 roky na papežské koleji sv. Anselma, kde po namáhavých studiích dosáhl hodnosti doktora bohovědy (teologie, S.T.D.) r. 1924.

Další člen klášterního sboru P. Aleš Macháček, O.S.B., přibyl v lednu 1927 na Aventin, aby pokračoval ve svých

bohovědeckých studiích a připravoval se tak na další profesorskou a vzdělávací práci v semináři sv. Prokopa. Též jemu podařilo se vrátiti s doktorským diplomem z posvátné bohovědy.

Třetí člen opatství sv. Prokopa, který kráčel po těchto stopách sv. Vojtěcha, byl düstp. Benno Potkovský, O.S.B., který se věnoval filosofii. Poněvadž však jeho zdraví bylo chatrné, tu pobyt v Římě sotva dva roky, musil se navrátit do Spoj. států.

Mezi těmito, kteří učinili zájezdy a návštěvy ve Věčném Městě, aby navštívili hroby knížat apoštolských a složili svůj hold živému náměstku Kristovu sv. Otcí, byl na prvním místě veledüstp. Prokop Neužil, O.S.B., převor opatství sv. Prokopa. Vldp. Prokop navštívil Řím a sv. Otec v r. 1920 s první Českou misí do ČSR, pak v roce 1929 v době tisícího výročí smrti sv. Václava a velkých oslav v Československu. Při těchto příležitostech zdržel se pokaždé nějaký čas v Římě a tak si prohlédl všechny jeho památky a nesmírně obohatil svoje zkušenosti a vědomosti.

V létě roku 1926 navštívil věčný Řím dp. Jan Cherf, O.S.B., a bádál ve vatikánských knihovnách na rukopisech sv. Jeronýma.

V letech 1930 a pak 1931 učinil zájezdy do Říma ze svých studií na Karlově universitě v Praze düstp. Arnošt Žizka, O.S.B., který si získal diplomu doktorského na této nejstarší universitě středoevropské, kterou založil Karel IV., Otec Vlasti.

Konečně v roce 1932 navštívil tento střed křesťanství - Řím düstp. Kosmas Veselý, O.S.B., který s výpravou Amerických Čechů předložil sv. Otcí Piu XI. 115.000 podpisů Amerických katolíků s prosbou o svatořečení ctih. sluhy božího Jana Neumanna. V tom samém roce

navštívil Řím též düstp. Basil Kolář, O.S.B., na své studijní cestě do Řecka, kde se věnoval výzkumným studiím klasickým a archeologickým. Osm členů našeho opatství sledovalo tyto stopy sv. Vojtěcha, neboť navštívili nejenom Řím a jeho památky a věhlasnou benediktinskou papežskou kolej sv. Anselma, ale též kolébku řádu, staroslavné opatství Montecasinské. Zajisté že každý z nich si získal bohatých vědomostí a návštěvou těchto tak památných a posvátných míst, upevnil se ve své víře a rozdmýchal též ve svém srdci lásku ku svému Spasiteli, Ježíši Kristu, Jeho náměstku sv. Otcí a též ku sv. zakladateli a jeho věhlasnému řádu.

T.B.Hlubuček:

„České kapely v Cedar Rapids“

Pokud je známo, byla první česká kapela, založená v Cedar Rapids před 20. stoletím. „Koubova kapela“, ale od počátku let dvacátých až do jejich pozvolného zániku v Cedar Rapids pusobily kapely Josefa Kubovec, Bena Jansy a ROZC vojenská kapela Coe koleje, dirigovaná Stanley Veselým. Ku svému kreditu měla vystoupení ve Washingtonu D.C., během presidentských nastolovacích obřadů. — Hudba česká i americká byla vždy oblíbená mezi naší krajanskou veřejností. V české taneční síni ČSPS se vystřídalo během sezony mnoho populárních amerických kapel. Orchestry Bena Jansy a Adolfa Topinky vyhrávaly zase během českých divadel v ČSPS i ZČBJ. Několik jiných menších hudebních souborů vyhrávalo během krajanských výletů do ZČBJ a ČSA parků. Na Coe College působil také prof. Jos. Kitchin, který řídil koncertní orchestry. Během letní sezony veřejné koncerty byly pořádány v Ellis parku a těšily se velké oblibě. V Cedar Rapids bylo znovu dokázáno, že — „Co Čech, to muzikant“ a hudební odbory veřejných škol byly čestně zastoupeny českými studenty, chlapeci i děvčaty.

Na české matiční škole dva učitelé Jan Fiala a T.B.Hlubuček provázeli vždy hodiny zpěvu hudbou na housle, jako tomu bývalo téměř vsude na školách ve staré vlasti.

Pravidelně české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. 2414, S. 61st. Ave.

VZPOMINKA

1962

1985

Dne 26. března tomu bude již dvacet tři roků, kdy v Praze v Československu nepředstavitelně a tragicky náhle — ve stejný den — zemřeli moji milovaní rodiče, pan a paní

Václav a Zdeňka DURCHÁNKOVI

Již dvacet tři roků je tomu, moji drazí rodiče, kdy ustaly Vaše sladké řádky povzbu. emi, ale krásné vzpomínky na všechnu Vaši lásku mi přinášejí posilu i potěšení: tak si Vás, moji drazí rodiče, v srdci uchovám navždy.

Váš syn JARKA

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Různé zprávy

z Československa

(Pokračování ze str. 3)

Mezi Rakouskem, ČSSR a Maďarskem se vede boj o vodní přehrady. Rakušané protestují proti budování vodní nádrže na Dyji, která znamená ohrožení městečka Hardeggu; v ČSSR se přidávají k rakouským ochráncům nedotčené rekreační oblasti u Hainburgu, kde přeprada naruší vodní stav Dunaje, a konečně Maďarům se nelíbí hydroelektrárna Gabčíkovo-Nagymaros, které ohrožují stav pitné vody a dokonce i hlavní město Budapešť; ocelto by se 25 metrů pod hladinou nového dunajského kanálu. ČSSR svou hydroelektrárnu už staví, vědomo si podpory Sov. svazu, v Maďarsku mají teprve pořádně začít. Bratislavská Pravda o těchto sporech nic neví - dílo Gabčíkovo-Nagymaros nazývá „Věčným přínosem přátelství“.

V ČSSR znovu přiznávají užitečnost malých vodních elektráren, kromě vydatné pomoci velkým elektrárnám odhalili také jejich nižší náklad; 20 těchto zdrojů energie je už v provozu, 70-100 se staví.

Také Čedok se začíná ohlížet

po soukromém ubytování pro zahraniční návštěvníky; podmínky jsou: byt I. kat., teplá voda, sprcha nebo koupelna, soukromý vchod, telefon, střed města nebo blízkost stanice metra.

V továrně MESIT v Uherském Hradišti došlo 23. listopadu ke zbrojení části výrobní haly, při němž bylo usmrceno 16 pracovníků a 43 zraněno. Zpráva byla zveřejněna až za čtyři dny.

16. listopadu zemřel v Praze František Lazecký (* 18.8.1905), katolicky orientovaný básník a esejista; patřil k autorům, kteří byli od padesátých let a znovu po roku 1970 na indexu zakázaných autorů; pak mu bylo něco vydáno, týdeník evangelíků Český zápas mu uveřejnil v červenci 1984 recenzi sbírky „Mamince na hrob“. Jeho dřívější sbírky „Odění královské“ a „Malé rkvie“ patří k vrcholným dílům české reflexivní a meditativní poezie. Popel s urnou byl uložen v rodném Tisku ve Slezsku.

80 let se dožil 24. prosince Bohuslav Rupp, kdysi majitel katolického nakladatelství, pak vedoucí prodejny ČSL U zlatého klasu a knihkupectví České katolické Charity v Praze.

torační, pak Te Deum, uctění ostatků sv. Cyrila a eucharistické požehnání. Zpěvy jsou střídavě česky a slovensky. -

Také v druhém táboře se mobilizují k metoděskému výročí, které jim není asi příliš po chuti. V příloze RP „Haló sobota“ najdeme na pokračování článek Josefa Poulíka „Legendy a skutečnost“; hlavním úkolem mise svatých bratří nebylo podle něho obrácení národa na křesťanství, nýbrž činnost výchovná a politickokulturní; položili základy slovanskému písemnictví, a to i proti vůli římské kurie; v minulém století i dnes je prý cyrilometodějský kult zapřažen do vatik. politiky. Stejným tónem je psán článek „Hrátky s historií. Pravda a vatikánská falsifikace cyrilometodějských tradic“ ve Večerní Praze. A prolektory „vědeckého“ ateismu uspořádal Jihomoravský výbor KSČ v Brně seminář o tom, jak výročí sv. Metoděje vykládat v duchu „světonázorové výchovy“ a ateistické propagandy.

Po českém konal se ve dnech 20.-21. listopadu slovenský sjezd kněžského sdružení Pacem in terris. Mluvil ministr kultury Miroslav Válek. Také on hájil činnost PIT, chválil kněze za to, že sdružení zůstali věrni „i přes nedorozumění okolo výkladu prohlášení Kongregace pro

kněze z 8-3-1981, přes morální nátlak, ba i zákaz ordinářům sdružení podporovat. Nové slovenské představenstvo přijal předseda vlády SSR - české přijal předseda ČSR Korčák - Colotka; z jeho řeči se dovídáme, že v říjnu byl poslán do Vatikánu dopis představitelů a duchovních ř.-k. církve, ve kterém „se distancují od záměrů zneužívat církev proti našemu socialistickému zřízení“. - 4.-5. února byl v Praze federální sjezd sdružení, na kterém měly být schváleny nové stanovy, snad přijatelné Svatému stoli. Biskupové i ordináři asi vystoupí z ÚV sdružení, ale mosty s ním nepřetrhnou. - V ČSSR koluje anonymní text, poukazující na očividný rozpor mezi ujišťováním PIT o věrnosti svatému Otci a biskupům a jasným odsouzením tohoto sdružení, stvrzeným prohlášením kard. Oddiho, prefekta Kongregace pro kněze. Text apeluje na svědomí kněží, aby si uvědomili, že setrváním v PIT a jeho obhajobou ztrácejí úctu všech čestných věřících, k nimž je církev poslala.

Návštěvě Matky Terezy v Praze ve dnech 9.-11. listopadu věnují KN delší článek; všimají si skoro výhradně chvíli v sídle Katolické Charity a rozhovoru s kanovníkem Hochmanem, redaktorem KN, a Márou, ředitelkou ČKCh; na památku si nesla sošku Pražského Jezulátka - jeho kostel a katedrálu sv. Víta také navštívila - s šatečkami, jež zhotovily a zlatem vyšily řádové sestry v Javorníku. Matka Tereza prý požádala o povolení otevřít v ČSSR dům své kongregace Misionářek lásky. Zprávu rozšířilo hnutí Charta 77, které se rovněž přimlouvá za kladnou odpověď ze strany vlády a žádá o skončení diskriminace proti řeholním řádům a kongregacím.

Kandidáti studia bohosloví v Litoměřicích musí podat nejpozději do konce února svou přihlášku prostřednictvím ordinariátů diecézí, ve kterých chtějí jako budoucí kněží pracovat. Ti, kdo jsou zaměstnáni, musí přiložit také souhlas zaměstnavatele k uvolnění z pracovního poměru, studenti musí nadto podat přihlášku prostřednictvím své střední školy.

11. června byl uveden do funkce nový rabin pro ČSR; je to 28 letý Daniel Mayer, absolvent Zemského rabínského ústavu v Budapešti, rodák z Městec Králové. Při slavnosti uvedení zastupoval křesťanské církve předseda Ekumenické rady dr. M. Novák, patriarcha čs. církve husitské.

Životní jubileum Josefa Podleny

V těchto dnech slavil v St. Petersburgu na Floridě pětasedmdesátiny Josef Podlena. Narodil se 11. března 1910 v Rízdělově, okres Břežnice. Po skončení školy se vyučil truhlářství - a dodejme hned že znamenitě. Málokdo umí s dřevem a dlátem tak znamenitě, v pravdě umělecky zacházet jako Pepík. Kromě svého řemesla se zajímal o věci veřejné, politické a sociální, tak intenzivně, že si ho všimli funkcionáři Všeodborného sdružení křesťanského dělnictva a nabídli mu funkci tajemníka Sdružení v Budějovicích. Pracoval dobře. A když se během Protektorátu fuzovalo a vznikly jednotné odbory, Podlena byl poslán do Plzně jako tajemník dřevodělnické odborářské sekce. Kromě odborářské činnosti se zapojil do hnutí národního odporu, a to na úseku zvláště záslužném: převzal péči a starost rodiny zatčených členů podzemní skupiny Bártovy, jejíž zakladatel byl popraven. Utajit tuto činnost nebylo snadné, ale Podlena měl štěstí. Když byl z Plzně přeložen do Budějovic, pokračoval. Tentokrát se staral o příbuzné odbojáře Štěrby. Po květnu 1945 se vrátil ke svému truhlářskému řemeslu. Ale ne na dlouho. Jeho přátelé, kteří ho znali jako nadaného organizátora a řečníka ho dlouho při truhlářině nenechali. Nejprve mu nabídli mandát v Prozatímním národním shromáždění. Ale Josef odmítl. Ale v říjnu, když se jeho jméno objevilo mezi členy lidové strany v

Českém zemském národním výboru, byly jeho protesty marné. I tentokrát nezbylo než vyhrnout rukávy a pustit se do toho s plnou vervou, jak byl zvyklý. Projel zejména jihozápadní Čechy, mluvil na nesčetných schůzích, polemizoval s komunistickými protirečníky a potíral a odhaloval jejich snahu a úsilí po totalitě tak intenzivně, že když přišel únorový puč, bylo na něho vydáno celkem třináct zatykačů. Příliš silná dávka na čekání. Jen o vlas unikl dobrodružným útekem na Západ. Zakotvil ve Francii, nejprve v zemědělství, později pracoval v táboře mezinárodního hnutí křesťanské mládeže YMCA. V září 1951 emigroval do Spojených států, usadil se nejprve v Texasu, později se přesunul do působiště svého přítele profesora teologie Felixe Mikuly - Clevelandu. Záhy patřil mezi angažované pracovníky v Krajanském výboru. Díky svému řemeslu a pracovitosti si zabezpečil pro stará kolena slušný základ pro odpočinek na Floridě, kam ho už dlouho před tím srdece táhlo. Nedá se tomu však říci odpočinek. Je čilý, stále něco kutí, opravuje, zlepšuje, zahálet ho neuvídíte. V tom tempu a aktivitě má znamenitého partnera: svou manželku Františku, která se navíc stará o dobrou domácí atmosféru a pohodu. Přčetní přátelé Josefa Podleny včetně autora těchto řádků mu přejí nadále pevné zdraví a životní optimismus.

Jaroslav Pecháček

(P.S. Redakce H.N. se ráda a upřímně připojuje k četným gratulantům.)

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovňovali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svoji sazbu, která je neúněrná a pro nás opravdu neúněrná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

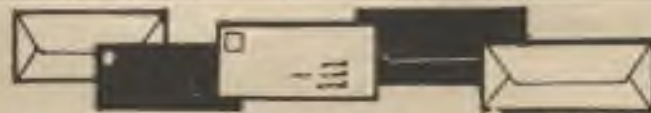
Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

ovroský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

DOPISY našich čtenářů

**Senapati - Manipur
Don Bosco Centre
Indie**

Draží přátelé a krajané,
v posledním dopise jsem vám psal, že pojedou do Evropy a dnes jsem už zpátky v Indii odkud vám piši. Opravdu jsem měl dost dlouhou cestu, která mě vedla nejprve do Itálie, SNR a do Švýcarska; potom jsem jel přes Rakousko do své rodné vlasti. Už jsem ztratil naději, že se tam vůbec dostanu, ale potom znenadání mi bylo dáno povolení a tak jsem strávil pěkných 20 dnů ve vlasti. Přirozeně jsem byl se svými sourozenci, které jsem už tolik let neviděl. Divili se, že už stárnu - jako by oni jenom mládlí, ale byl jsem moc rád, že jsem je viděl a také některé staré přátele. Cítil jsem se opravdu doma a ve vlasti. Přinesl jsem si ty nejlepší dojmy o jejich věrnosti Bohu, národu a vlasti a budu se zase více modlit, aby Pán Bůh dal všem svou milost a pevnou víru v nich ještě utvrdil. Vždyť ta byla jediným

pevným bodem našim lidem v minulosti a je také teď a zůstane i v budoucnu. Státní úředníci byli ke mně dobří a zajímali se o mne. Díky tedy také jim.

Potom jsem ukončil svou cestu návštěvou našich krajanů ve Spojených státech a v Kanadě. Na všech těch cestách jsem se snažil mluvit o naší práci v Manipuru a dostat něco pro tyto děti, o které se nikdo nestará. Jsem vděčný všem, kdo mi pomohli a vím, že Pán Bůh jim to odplatí svou milostí. Vzpomeňte si, že Pán Ježíš už nechodí veřejně po světě, ale je teď s námi jakoby „převlečen“ za naše bratry a sestry, které vidíme kolem sebe. Jistě nezapomenete i na ty, co jsou daleko od vás. Mezi nimi jsou také naše děti.

Už jsem tedy opět nazpátek a zase ve staré práci. Byli jsme skoro přinuceni otevřít devátou třídu ve škole, protože jinak by se naše děti nikam nedostaly se vzděláním.

Když jsem byl na cestách, můj

spolupracovník měl dost práce. Navštěvoval vesnici po vesnici a také procestoval vzdálené oblasti, kam jsme se ještě nedostali. Topřirozeně všechno pěšky. Podnikl cestu skoro dvacetidenní a přišel unaven i trochu nemocen. To jsou oblasti úplně odříznuté od světa a všestranně zanedbané. Tam také se snažíme přinést více světla a naděje do budoucnosti.

Naše vesnice pokračují v životě a vidím, že pomalu naše práce přináší ovoce duchovní a hmotné. Problémy jsou všude zvláště s manželstvím, ale nemůžeme si naříkat. Dobrá vůle je všude i když lidská slabost je nevyhléditelná.

Právě nyní v únoru jsme měli třídní shromáždění dospělých křesťanů. Máme totiž v každé vesnici „Spolek žen“. Jakmile je jim 20 let už přirozeně patří do této společnosti. Nikdo si ani nepředstavuje, že by to bylo nucené. Přirozeně tam patří, mají své schůzky a sbírky. Mimo to organizují každé dva roky setkání všech žen celého kmene. Tentokrát to byly ženy kmene Maram Nagua; bylo to pěkné vidět skoro 400 žen s dětmi jak poslouchaly „učným“ řečníkům, kteří jim mluvili o budoucích možnostech žen ve vesnicích. Také se pomalu učí jedna od druhé a to byste viděli jak se těm obyčejným ženám, které jsou celý den jen „kolem ohně“ - rozvázal jazyk! Brebentily o sto šest, i když 95 % z nich neumí číst ani psát.

Mohl jsem tam zůstat jenom několik hodin, ale bylo to zajímavé. Měly právě debatu na téma: „Je alkohol dobro nebo zkáza?“ Několik žen žertovně, nebo také upřímně líčilo užitečnost a také radost, která přijde z pití. Jiné odpovídaly moc rozumně a poukazovaly na zlé důsledky pití ve vesnicích. Jako výsledek této debaty vyšlo, že ti co mohou, budou se snažit úplně se rozloučit s alkoholem, a to co už si nemohou tomu odvyknout, budou pít jenom

doma, a na oslavách že se nebude pít. Jsem rád, že to samy cítí, a že se snaží omezit to. My obvykle doporučujeme mírnost v pití, ale pro tyto primitivní kmeny buď nic nebo až na dno posledního soudku.

A mezi tím máme práci ve škole s dětmi. Už jsme překročili míru - máme více než 800 dětí ve škole a 250 jich žije s námi v internátu. Nemáme už možnost na více. Kuchař, který se stará o jídlo si přišel právě stěžovat, že už na to nestačí. To víte, naši mládenci mají jídlo jenom ráno a večer, ale to musí už být pěkný talíř rýže, aby je to nasýtilo!

Když už nyní opět začínám svou práci v myšlenkách se vracím ke všem svým novým přátelům, které jsem na své cestě poznal a na kterých toto dílo závisí. Jsem vděčen všem, kteří nám pomáhají připravit místo pro tyto děti a také nám dávají na vše, co potřebujeme. Každý groš je užitečný a ti co nemohou posílat peníze, pomáhají balíčky. Děkuji všem, kdo mi pomohli když jsem byl s nimi. Děkuji všem, co mi poslali peněžitou podporu a všem, kteří nám pomáhají balíčky. A nemohu zapomenout na ty, co se za nás modlí. Vybídl bych všechny, aby se s námi v duchu spojili a modlili se k našemu nebeskému Otci, který nás spojuje. Modlím se, aby ta víra, kterou jsme dostali od našich předků, zůstala naší oporou, a aby se rozlila kolem nás jako záplava, jednání lidí přeměnila a udělala lidi šťastné.

A teď už vám jen popřeji šťastné a veselé svátky velikonoční a milost Pána Ježíše, který nám ukázal svou lásku svým utrpením a smrtí, a svou moc svým slavným z mrtvých vstáním. Budu se jistě modlit za vás a za vaše drahé.

Vděčně Váš oddaný

Bratr v Kristu Pánu

Jan Med,
misionář v Indii.

**Československo
Vážena redakce**

Článek o harmonikářce Věře, který vyšel nedávno v H.N. se dostal i do Československa k lidem, kteří její rodinu znali. Posílám Vám úryvky z dopisu, kterým na ten článek reagovali, a zároveň v něm najdou všichni čtenáři H.N. i naději když si přečtou, jakou tam doma v některých zachovalých krajích mají lidé stále pevnou víru v Boha vzdor všemu téměř už 40 letému pronásledování a sikanování. Pěkně Vás všechny v redakci pozdravuji.

J.A.N.

Draží v dalí!

Díky za dopis sestře Františce, který jsem se zapnem četl, o té paní Věře - harmonikářce - jejich osudech a vzpomínky na její rodné město. Ten p.Janoušek napsal o ni věru krásnou reportáž a my mu za ni upřímně děkujeme. Prosíme, abyste paní Věře vyslovili naše vřelé pozdravy - od krajanů jejího rodného města, vřelé díky za to, že svou harmonikou rozsvěť radost mezi krajany a přání, aby jí Bůh dal ještě nějaký čas zdraví a sílu, aby mohla duši ještě obohatit mnohými dobrými skutky. Jejich byv. obchod v rodném městě měl pověst opravdu ochotné služby. Sama sestra Františka - vzpomíná, jak po smrti našeho otce 1938 - šla si tam koupit černé smuteční šaty. Doma zjistila, že se jí nehodí. Šla je vrátit. Latinek pan Věry jí je ochotně vyměnil za černou latku, ze které jí přítelkyně šaty ušila. Sám jsem osobně z jejich rodiny nikoho nepoznal, ale tisíce lidí je znali jako úspěšnou rodinu obchodníků. Ve vypravování není zmínka o její sestře Martě, zda žije a kde, neb zda zemřela. - Pak-li žije necht' jí paní Věra též vyřídí naše krajaňské pozdravy a přání všeho dobrého.

Je to hrozné, kolik nenávisti a krutosti se nahromadilo v tomto století v lidech Kainova typu - a kolik utrpení museli lidé dobří snést a přetpět, že se to nedá vypsát ani vypovědět. A kolik nespravedlností na světě zůstává i v dnešních časech! Světská spravedlnost to nikdy nevyrovná - a tak logicky musí přijít zároveň, že Boží spravedlnost - vše napraví.

Doporučte
Hlas Národa
svým přátelům a známým!

NEPŘEHLÉDNĚTE:

březnový jarní prodej

SALE - 20 % SLEVA

na keramiku, křišťálové sklo,

kuchyňské potřeby.

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Oči Vašich dětí zazáří radostí shlédnutím čokoládových králičků, slepiček, vajíček atd. balených v pestrém zlatém a stříbrném staniolu. Také bonboniery jaké jinde nenaleznete.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90; do 31. března \$22, poštou \$25.40.

Česká a slovenská velikonoční blahopřání ve velkém výběru. **Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠŤÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům, ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.**

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60462

Telefon 484-3459

**Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace**

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Mlýny Boží melou pomalu, ale jistě - někdy se i zda, jako by se zastavily, - ale nakonec všechny ukrutníky a nenávistníky semelou.

Od vánoc jsme nepsali, nebyla k tomu příležitost. Zasláné brožurky jsme nedostali, jestli jsi je poslal obyčejnou poštou, to trvá asi 2 měsíce - mohou ještě přijít - nebo se ztratily, což se také v moderní době stává. - Poněvadž jsem ještě ve službě a domů dojíždím jednou za týden - můžete posílat psaní na adresu sestry Františky. V dopise jste přiložili i nalepku, zobrazující sv. Jana Neumanna a P. Marii - s 2 nápisy: Jan N. Neumann - svatý patron Ameriky a Čech - druhý po okraji: „Život byl mi dán k službě bratřím.“ To je asi vyjádření samotného sv. Jana Neumanna - a je to vpravdě vyjádření křesťanské lásky k bližnímu.

Ohledně zdravotního stavu v naší rodině je situace tato. Sestra Františka byla 6 neděl na léčení v nemocnici kol vánoc. Vrátila se 16. ledna a dosud se trochu drží. Jenom zima jí na průdušky nesevďčí - musí se držet v teple - bratr Stanislav jako duchodec - topí brigádneky na jednom sídlišti - uklouzl na zmrázku - a natrhl si při pádu sedací sval a je teď v nemocnici, s nadějí, že ho pustí tento týden domů; bratr Antonín - 69 - vážně nemocen (játra - žlučník) - leží v nemocnici, je-li to vážné - asi si ho Bůh povolá - a budeme chystat pohřeb. Moje maličkost se trochu drží - ale 2 týdny mě trápil kašel z nachlazení. Už to pomínulo. Díky Bohu. Zima letošní nás v lednu a únoru potrápila. Mrazy místy - 20 C (a více), sněhu leží ještě někde na Českomor. vysočině dost. Teprve tento týden se otepilo - zima kolem 0.

Letos vzpomínáme na smrt sv. Metoděje, 6. 4. 885, na Velchradě. Chystají se tam dvě poutě 10. dubna - a první neděle v červenci 7. 7. Mám úmysl se tam také vypravit s některým zájezdem z okolí a v jiný čas.

Prožíváme nyní dobu postní - a tak je třeba se více modlit - duši očistovat - a konat dobré skutky; myslit na lásku Boží a na věčnost. Všechny pozemské hodnoty opustíme - a jen to co jsme vykonali z lásky k Bohu a bližnímu - i pomocí hmotných statků, půjde s námi na „druhý běh“ života.

Koněm! Necht' Vás provází stále pomoc Boží, ochrana P. Marie, také láska k církvi a staré vlasti - p. Janoušek dále ať píše při zdraví pěkné články - pozdravujte též Vašeho duchovního Otce a všechny děti a jejich rodiny. V. K.

Vzpomínka na Františka Drdla

František Drdla zemřel před čtyřiceti lety dne 3. září 1944.

Každý, kdo se jen trochu vyzná v houslové literatuře českých autorů, jistě vloni zavzpomínal na svá mladá léta, kdy začal zápojit se Serenádou Františka Drdly, věnovanou autorem Janu Kubelíkovi, nebo s jeho druhou skladbou Souvenir. Obě jsou ve světě velice populární. Příčinil se o to náš houslový virtuos Jan Kubelík a jiní světoví mistři houslí, jako Fritz Kreisler, Bronislav Huberman, Arnold Rosé, náš Jaroslav Kocián, Váša Příhoda a mnoho jiných umělců. Obě dvě skladby byly mnohokrát nahrány na gramofonové desky a později jim k nejvyšší popularitě pomohly ještě rozhlasové stanice mnoha zemí světa. Obě díla jsou stále na koncertních pódiích a mají trvalý úspěch u posluchačstva.

Velmi by se však mýlil každý, kdo by obě skladby považoval za snadnou záležitost. Není totiž lehké je dobře zahrát, se vším, co k jejich správnému přednesu patří. Vždyť autor, František Drdla, byl nejen dobrým komponistou, ale i vynikajícím virtuosem s brilantní houslovou technikou a podmanivým přednesem.

Narodil se 28. listopadu 1868 na Českomoravské vysočině ve Žďáře nad Sázavou, jako syn chudobného pekaře. Tam se učil hrát na housle u Antonína Hromádky a po krátkém studiu na brněnském Slovanském gymnasiu odešel na konservatoř do Prahy, kde studoval po dva roky. Pobyt mladého Františka Drdly v Praze však rodinu finančně značně zatěžoval. Proto se v roce 1882 celá rodina přestěhovala do Vídně. Zde pokračoval mladý František Drdla ve studiu na vídeňské konservatoři. Houslovou hru studoval u prof. Hellmesbergera a skladbu u Franze Krenna a Antona Brucknera. Svým nadáním a houževnatou pílí se tento mladý muž z chudé Vysočiny vypracoval velmi vysoko.

Po studiích působil nejprve ve

videňské Dvorní opeře, potom byl ředitelem orchestru a koncertním mistrem v divadle Na Vídeňce, od roku 1899 v divadle Karlově (Karlstheater) ve Vídni. V letech 1901-1904 přijímal v létě angažmá ke slavnostním hrám Wagnerových oper v bavorském Bayreuthu, což bylo velkým vyznamenáním pro každého umělce tam pozvaného. Pak už František Drdla ozdobil svůj život úspěchem v mnoha evropských zemích. V letech 1923/1924 vykonal první a v roce 1925 druhé turné po USA. Po jednom svém koncertě ve Washingtonu byl přijat v Bílém domě prezidentem Coolidgeem se slovy: „Jste mně již dobře znám, moje paní denně hraje vaše skladby.“ Při své druhé cestě do USA se tam setkal s prof. Otakarem Ševčíkem a s Janem Kubelíkem. V roce 1935 udělil Františku Drdlovi prezident Rakouské republiky čestný titul profesora.

O dvou jeho nejnámějších skladbách víme od samého Františka Drdly, že Serenáda přišla na svět takto: Fr. Drdla byl jednou večer v roce 1901 ve společnosti dobrých přátel z Dvorní opery. Odešel z této společnosti před půlnocí. Chěl ještě navštívit další společnost, kde byl očekáván. Právě, když šel kolem domu v němž bydlel, začal si tiše prozpěvovat melodii, jež se mu tak zalíbila, že zašel domů, aby si ji zapsal. Začal právě psát když hodiny odbijely půlnoc. Do páté hodiny ranní byla Serenáda hotova a zbývalo jen udělat některé drobné úpravy. Serenáda došla popularity přímo fantastické. O její vznik se zajímali nadšenci z celého světa: I Upton Sinclair ve svém románu „Boston“ líčí situaci, kdy se synek chlubí svému otci, že umí již zahrát Drdlovu Serenádu. O své skladbě Souvenir sdělil Fr. Drdla reportéru listu The New York Telegraph dne 7. března 1928: „Jsem Čech, nadaný láskou k romantice, která je krásným znakem rasy, k níž náležím, to jest slovanské rasy. „Souvenir“ - jak už prozrazuje sám titul, je složen z krásných vzpomínek. Je to doba mého mládí v malé české obci, která se

ve skladbě obráží v zlatém oparu vzpomínky. Ve skladbě je obsaženo vše: vidiny mé milované matky a otce, milé scény z dětství, láska k obloze, polím i k dávným tvářím a místům. A milé děvče? Ach, ach, ale jen ideál děvčete, jak jej vidí básník ve své fantasii.“

Drdlovu Serenádu uvedl Jan Kubelík poprvé 25. října 1901 v londýnském Albert Hall. Vzbuřila senzací. Po koncertě telegrafoval Jan Kubelík Františku Drdlovi: „Gratuluji upřímně k velkolepému úspěchu Vaší Serenády. Jsem přesvědčen, že se stane brzo populární.“ A skutečně se tak stalo. Hráli ji potom všichni velcí houslisté světa.

František Drdla, který svou uměleckou činností proslavil českou hudbu, se nikdy neodcizil své vlasti, i když žil převážně v cizině. Ve Vídni se stýkal s českými umělci, prosadil v divadle Na Vídeňce Smetanovu operu Prodaná nevěsta, byl častým hostem na českých koncertech, ochotně koncertoval v českých spolcích pro dobročinné účely, později byl pravidelně zván na společenské čaje na Československém velvyslanectví ve Vídni, při nichž koncertoval. Rovněž tak koncertoval ve vídeňské Slovanské besedě a v pěveckém spolku Slovan. Ještě v roce 1943 navštívil své rodiště na několik dní. Obdivuhodně svěží chodil po místech, kde prožil své mládí.

V posledních letech svého života František Drdla léčil své drobné neduhy v rakouských lázních Bad Gastein. Zde

jej 3. září 1944 ve společnosti přátel v kavárně stihl záchvat mrtvice, kterému ihned podlehl.

František Drdla složil přes 300 skladeb. Z nich dvě skladby vážné hudby: Trio G-moll, Op. 240 a Houslový koncert D-moll, Op. 245 s doprovodem orchestru. Letos byl v Československu znovu uveden na koncertní podia a je o něj zasloužený zájem.

Drdla napsal i několik skladeb vokálních, jak sólových, tak sborových. Působnou hudbou naplnil tři operní libreta: Komtesa z Prodejny (Die Ladenkomtesse), Zlatá síť (Las goldene Netz) a Bohyně lásky (Götting der Liebe). Činnost Františka Drdly jako operetního skladatele, můžeme klást pouze na okraj jeho celkové tvorby. Tak jako jeho tvorba vokální, dokresluje i jeho tvorba operetní celkový obrazek Drdly jako skladatele, který docílil světovosti především svými skladbami houslovými. Když pak vcelku vyčerpal svou invenci v tomto oboru, obrátil se k jiným oborům skladby. Je důkazem skutečného muzikantsví Drdlova, že i v okrajových oborech dovedl podat dobrou hudbu, a toto muzikantsví je právě dědictví jeho českého původu.

V. L.

Prameny:

Brožura „František Drdla nar. 1868 ve Žďáře“, MNV Žďár n/S., 1958. Monografie J.M. Květa „František Drdla“, MěstNV Žďár n/S., 1968. Rukopisná práce Jar. Knotka-Domše, 1984.

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY cez Viedeň

Výhodné pre cestujících na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎ 436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 795-4990

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHÚDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DENIA

Moskva. — Západní političtí znalci se v minulosti obvykle mýlili ve svých předtuchách, kdo nastoupí po zemřelém sovětském vládcovi. Tentokrát však uhodli správně. Novým vládcem Sovětského svazu se po smrti rudého vladaře Konstantina Černěnka stal 54 letý člen politbyra Michail Gorbačev. Je dosud nejmladším ze sovětských vládců s výjimkou Stalina, který v r. 1924 nastoupil po Leninovi ve věku 45 let. Černěnkův pohřeb se konal na Rudém náměstí v Moskvě ve středu 11. března. — Gorbačev je považován za člena mladší generace bolševiků. Na Západě se o něm mnoho neví. Prý je povoláním právník. V polovině šedesátých let však začal být činný v komunistické politice. 1979 se stal ministrem zemědělství a 1981 členem politbyra. Byl prý také blízkým spolupracovníkem Brežněva. Dobrý dojem vzbudil za své návštěvy v Anglii v prosinci 1984 svým vzděláním, znalostí světa, uhlazeným diplomatickým vystupováním a úsměvem. Thatcherová se domnívala, že je člověkem, s kterým by se bylo možno dohodnout. Na druhé straně si však pozorovatelé musili všimnout toho, že je skalním komunistou, že odmítá mluvit o lidských právech v SSSR i v satelitech, a že hájí sovětskou zahraniční politiku včetně sovětského zásahu v Afghánistánu. Nečekají se od něho žádné významnější změny k lepšímu, protože i vrchní sovětský vládce pouze vykonává rozhodnutí vládní kádry komunistické strany. Západní pozorovatelé se domnívají, že

podobně jako Andropov soustředí své úsilí na ekonomii země, rozhodnou-li tak ovšem kádry komunistické strany. Bude prosazovat větší pracovní disciplínu a aspoň slovně bude bojovat proti ekonomické neúčinnosti. Systém však zůstane ještě na neurčitou dobu plně komunistický.

● ● ●
Bejrút. — V jižním Bejrútu při izraelské hranici najelo záměrně na truck plný izraelských vojáků, nákladní auto plné tržkařin; výbuchem bylo zabito kromě teroristy, který řídil nákladní auto, také 12 izraelských vojáků. Jak jsme již o tom psali posledně, stalo se to v neděli 10. března. Teroristé „Islamské svaté války“ si přivlastnili zodpovědnost za tento čin. Dne 11. března se za tento teroristický čin pomstili zase izraelské vojáky: obsadili šíjitskou vesnici Zrariyeh, 6 mil východně od Sidonu na území předtím už Izraelem vyklizeném; postříleli na místě 34 lidí, prý podezřelých z toho, že jsou guerily, zatkli dalších 100 lidí a vyhodili 11 domů do povětří. Izraelský ministr obrany Rabin k tomu řekl, že podezřelí teroristé byli postřílení, „aby se zabránilo iluzi, že je možno připravovat teroristické akce proti izraelské armádě na území, Izraelem už vyklizeném.“ Dne 12. března libanonská vláda předložila Bezpečnostní radě OSN rezoluci, odsuzující „barbarské činy“ Izraele v jižním Libanonu. Spojené státy tuto rezoluci přijatou většinou členů, vetovaly; prý byla „nevyrovnaná“ a nebyla spravedlivá vůči Izraeli.

LETEM

SVĚTEM

Šijitští muslimové v Libanonu ihned nato prohlásili, že kvůli tomuto vetu budou podnikat útoky na americké objekty. Dne 13. března izraelská letadla bombardovala tábor, který izraelská vláda nazvala „hlavní stan pro-syrských teroristů PLO“ u vesnice Saiqa ve východní části údolí Bekaa, obsazené syrskou armádou. V týž den pro-izraelská křesťanská milice pod vedením Samira Geagea obsadila v Libanonu větší území, kontrolované libanonskou vládou, a žádala skončení syrského vlivu ve vládě, svržením režimu křesťanských falangistů presidenta Amina Gemayela. Byla to doposud největší vzpoura, podniknutá proti autoritě presidenta Gemayela od začátku jeho vlády v r. 1982. — V důsledku hrozeb šíjitských vůdců proti Američanům v Libanonu a v důsledku ohrožení existence Gemayelovy vlády rebelii vůdců pro-izraelské křesťanské milice US vláda rozhodla dočasné odvolání z Libanonu většiny zbývajícího personálu amerického velvyslanectví v Bejrútu. V Libanonu zůstane pouze skupina US diplomatů včetně velvyslance Reginalda Bartholomew. — Celkem v Libanonu zůstává asi 1.400 amerických občanů.

● ● ●
Ženeva. — Dne 12. března byla v Ženevě zahájena nová jednání mezi USA a Sovětským svazem o omezení nukleárních a vesmírových zbraní. Sovětskou delegaci vede Viktor Karpov a americkou Max Kampelman. Zatímco Američané chtějí dosáhnout zejména toho, aby

Sověti snížili počet svých dálkových zbraní, v čemž Sověti nechtějí ustoupit; sovětská delegace bude hlavně usilovat o to, aby Spojené státy se úplně zřekly svého projektu obranného systému ve vesmíru, zvaného novinaři „Star Wars“, který by zneškodnil sovětské ofensivní zbraně, nechal Sovětský svaz otevřený americkému nukleárnímu útoku a vůbec by učinil nukleární válku zastaralou. Reaganova vláda nechce jednat v Ženevě o studijním stadiu tohoto projektu; Sověti by chtěli, aby Spojené státy upustily i od samotného studia systému vesmírové obrany. Pozice obou zemí jsou tedy od sebe velmi vzdálené a vyslovuje se domněnka, že tato jednání mohou trvat celá léta, než se nějaké dohody dosáhne. Vždycky osm týdnů se povedou v Ženevě diskuse a pak se delegace na dalších osm týdnů vrátí na porady do hlavních měst svých zemí.

● ● ●
Washington. — Egyptský prezident Hosni Mubarak za své nedávné návštěvy ve Washingtoně nepochodil. President Reagan mu řekl, že Spojené státy v přítomné době nemají v úmyslu zvýšit svou diplomatickou roli na Blízkém východě a zamítl Mubarakův návrh, přijmout ve Washingtoně jordánsko-palestinskou delegaci jako první krok v obnovení mírového jednání na Blízkém východě. Izrael a arabské země musejí prý samy začít vést tato mírová jednání. Rovněž zamítl Mubarakovu žádost o zvýšení americké ekonomické výpomoci Egyptu v

tomto roce o dodatečných 870 milionů dolarů, protože Spojené státy chtějí snížit svůj příliš velký rozpočtový schodek. US kongres už dříve schválil ekonomickou a vojenskou výpomoc Egyptu ve výši 2.1 bilionu dolarů. Dne 13. března Mubarak varoval Reaganovu vládu, že by mohla „těžce doplatit“ na to, kdyby úplně ignorovala poslední mírové návrhy palestínské organizace PLO. Ve smlouvě mezi Husseinem a Arafatem, uzavřené letos v únoru, se jedná o společném mírovém postupu Jordánců a Palestinců, a je prý v ní nepřímou také uznána existence Izraele s rezolucí 242 Spojených národů z roku 1967. Budou-li ignorovány mírové návrhy PLO, řekl Mubarak, Palestinci v beznaději mohou být připraveni k provádění terorismu na celém světě, protože budou myslet, že už nemají co ztratit. Spojené státy však říkají, že smlouva mezi Husseinem a Arafatem je příliš nejasná, neuznává přímo existenci Izraele ani výslovně nepřijímá rezoluci OSN číslo 242; kromě toho požaduje vrácení všech dobytých arabských území, o nichž Izrael prý nemíní vůbec jednat, ale jen o formě palestínské samosprávy.

● ● ●
Bagdád. — V posledních dnech se iránsko-irácká válka vystupňovala. Žádná z obou stran neuposlechla výzvy OSN, aby podle loňské úmluvy nenapadaly civilní objekty v obou zemích. Irán ostřeloval z děl město Basra a bombardoval letadly a dálkovými střelami irácké hlavní město Bagdád. Dne 12. března iránská armáda učinila invazi do jižního Iráku a zmocnila se tamního iráckého hlavního stanu v al-Beissat; přítom prý bylo zajato na 100

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

IMPORTER

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

iráckých vojáků, včetně pěti vysokých důstojníků. Iracká letadla zase bombardovala různá pohraniční iránská města - Isfahan, Bakhtaran, Rasht, Tabriz, Kermanshah a jiná. Jedno irácké letadlo prý také doletělo až nad Teherán a vyburcovalo Khomeiniho ze spánku. Obě strany tvrdí, že prý usmrtily stovky nepřátelských vojáků, a že utrpěly velké ztráty na civilním obyvatelstvu; stovky ba tisíce civilistů prý zahynulo v důsledku bombardování nepřítel. Tyto zprávy nemohly být nestranně ověřeny. Irán opět obvinil Irák, že prý v močálech na severu užívá proti iránské invazní armádě otravných plynů. Podobné obvinění učiněné před rokem, bylo potvrzeno Spojenými národy. Minulé pondělí zpravodajové z Iráku i Iránu hlásili že je zatím po bitvě, obě válčící strany, že sbírají na bojišti mrtvolky, ale v Iránu, že už rekrutují i malé chlapce a v autech je odvázejí na frontu za modliteb a zpěvu textů z koránu o svatě válce. Ulicemi Tehránu pak jezdí v policejních autech v černém hávu zahalené pravověrné mohamedánky a dělají honičku na západně dosud oblečené ženy, na pouliční nevěstky a na všechno,

co se přiče předpisům koránu a Khomeiniho rozkazům.

Ženeva. — Podle prohlášení OSN v r. 1985 bude nutno poskytnout Africe dodatečně potraviny v ceně 1,5 bilionu dolarů, má-li se zachránit před vyhladověním 30 milionů tamních lidí, žijících ve 20 zemích postižených suchem a špatným hospodařením. US místo-president George Bush řekl 11. března, že Spojené státy, stejně jako v minulém roce poskytnou Africe 50 % těchto nutných potravin což bude činit asi 3 miliony tun - a zároveň vyzval i ostatní země, aby zvýšily svou pomoc Africe. Spojené státy prý letos poskytnou Africe výpomoc v podobě potravin a jiných životních potřeb v hodnotě jednoho bilionu dolarů. Bush ve své řeči v Ženevě také kritizoval habešskou vládu, že nedovoluje poskytnout pomoc 2,5 milionu vyhladovělých lidí v severních provinciích Eritrea a Tigre, které se bouří proti komunistické vládě v Addis Abebě. Také řekl, že hladovějícím rodinám v Habeši by tamní vláda měla poskytnout spíše potraviny než marxistickou ideologii, kterou je sytí, ale již těžko zažene jejich hlad.

Pavel Pecháček:

Pražský symfonický orchestr v USA

Pražský symfonický orchestr FOK je právě na zájezdu ve Spojených státech. Ve washingtonském Kennedyho středisku měl na programu kantátu Antonína Dvořáka „Svatební košile“.

Antonín Dvořák složil „Svatební košile“ na slova Karla Jaromíra Erbena v roce 1884 pro birminghamský hudební festival v Anglii a pokládal tuto svou „dramatickou legendu pro sólisty, sbor a orchestr“ za svou nejlepší chorální skladbu, která - citujeme Dvořáka doslova - „bude žít navždy“. Ve Spojených státech ovšem „Svatební košile“ příliš známá není. Hrál se sice před sto lety ve Filadelfii, Chicagu, Brooklyn, Providenci a jiných městech, v dubnu 1893 za Dvořákovy přítomnosti dokonce i v Carnegie Hall v New Yorku, ale v dnešní době je zde prakticky neznámá. Šlo tedy ze strany československých umělců o významný dramaturgický počin, i když třeba hudební kritik deníku „The Washington Post“ - Lon Tuck, připomněl rizika s tímto krokem spojená. Podle Tuckova mínění se cizí orchestr na svých zahraničních zájezdech obvykle pokouší vyhnout se uvádění hudby místnímu publiku dosud neznámé. A dirigenti hostujících orchestrů si spíše přejí zaměřit pozornost obecenstva na charakter hry svého orchestru, než na charakter hudby. Proto „klobouk dolů“ před dirigentem a uměleckým ředitelem Pražského symfonického orchestru Jiřím Bělohlávkem, který se rozhodl pro své americké turné vybrat jednu z Dvořákových vokálních skladeb, které jsou ve Spojených státech tak málo známé, když jsou zde naopak nesmírně populární Dvořákovy skladby orchestrální a komorní.

Dvořákova ohromná popularita ve Spojených státech vyplývá nejen z geniality jeho hudby, ale je zčásti založena i na několikaletém Dvořákově pobytu na americké půdě, zvláště z jeho působení ve funkci ředitele Newyorské konzervatoře v letech 1892 až 1895. Dvořák se stal tehdy reprezentantem české hudby a mistrem vskutku světovým. Pobyt ve Spojených státech ovlivnil i Dvořákovu hudbu; konečně ne nadarmo se jeho symfonie z roku 1894 jmenuje „Z Nového světa“.

Dvořákova dramatická legenda „Svatební košile“ o osmnácti částech je hrána bez přestávký téměř devadesát minut. Ve Washingtonu v ní účinkoval americký „Sbor múzické společnosti“ pod vedením Normana Scribnera, který patří už dvacet let nejen k nejlepším uměleckým tělesům amerického hlavního města, ale je pokládán za jeden z nejlepších v celém světě. Podle hudebního kritika Lona Tucka podal výtečný výkon, a chci zdůraznit, že zpíval česky! Američtí členové tohoto sboru jednoznačně tvrdili, že čeština je až dosud nejtěžší jazyk, jakým se pokusili zpívat, ale zvládli jej výborně. Ředitel sboru, Norman Scribner, byl za svůj umělecký přínos americkému hlavnímu městu jmenován „Washingtonanem roku 1984“. Dvořákovu „Svatební košile“ označil za skladbu melodickou, rozkošnou a vášnivou, víc wagnerovskou než je u Dvořáka zvykem. Také deník „The Washington Post“ poznamenává, že duet dívky a ducha připomíná úchvatný duet Lohengrina a Elsy. A vyprávěč zase připomíná Bludného Holanďana. Americká kritika dále vyzdvihuje lyrickou melancholii této Dvořákovy hudby. Hudební odborník Lon Tuck zdůrazňuje, že poslech Dvořákovy „Svatební košile“ v podání Pražského symfonického orchestru byl potěšením, neboť to

byl vítaný kontrast se snahou jiných cizích hudebních těles a dirigentů, kteří na zahraničních zájezdech přicházejí zpravidla s význačnými a už osvědčenými skladbami velkých mistrů. Vysoce hodnotí americký tisk výkon mladého dirigenta Pražského symfonického orchestru Jiřího Bělohlávka, který je uměleckým ředitelem tohoto tělesa od roku 1977. Kritik Lon Tuck v deníku „The Washington Post“ napsal, že Bělohlávek bezpečně prokázal své schopnosti za velmi obtížné situace, v níž obdivuhodně sladil všechny účinkující, ačkoli orchestr a sbor se vůbec neznali a účinkovali spolu poprvé. Před washingtonským koncertem se totiž stala neuvěřitelná věc, která by mohla mít pod méně srdnatým a schopným dirigentem neblahé následky. Řidiči autobusů se 128 členou uměleckou československou výpravou - neznali Washingtonu - zabloudili, a z hotelu, vzdáleného od Kennedyho střediska pouhých 18 bloků, jim trvala cesta na místo koncertu půldruhé hodiny. Třetí autobus dokonce zabloudil až na washingtonské letiště a přijel ještě později. Namísto fádne zkoušky navzájem si zcela neznámých sborů a orchestru došlo pak k pouhé třicetiminutové improvizované zkoušce s dvěma třetinami hudebníků. Bylo štěstí, že svědomitý dirigent Bělohlávek přijel na dvě a půl hodiny dlouhou zkoušku sboru s klavírním doprovodem už den před koncertem. Uspěli i sólisté, sopránistka Magdalena Blahušáková, barytonistka, člen pražského Národního divadla Ivan Kusnjer, a americký tenorista Michael Sylvester, který byl donedávna členem opery v Indianapolisu. Pražský symfonický orchestr FOK byl na zájezdu ve Spojených státech naposled v sezóně 1982-83. Jeho letošní turné dvaceti americkými městy je sice velmi náročné, ale jistě jej toto zkušené hudební těleso zvládne s úspěchem.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

**Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.**

**Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!**

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Maňa Vlková
&
Mike KAZIL,

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
maňka
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí)
Telefon AS 8-8468.

DOPORUČTE

Hlas národa

**SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

**Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!**

**OZNAMTE NÁM VŮAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY**

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

41.kolo: Dukla Jihlava - Slovan Bratislava 11:3, VSŽ Košice - Motor České Budějovice 4:2, TJ Gottwaldov (Zlín) - Sparta Praha 3:2, Tesla Pardubice - Dukla Trenčín 2:0, CHZ Litvínov - Zetor Brno 5:1, Škoda Plzeň - TJ Vítkovice 2:6.

42.kolo: Trenčín - Jihlava 4:3, Bratislava - Košice 4:2, Vítkovice - Gottwaldov 4:2, Brno - Pardubice 3:1, Č.Budějovice - Plzeň 4:4, Sparta - Litvínov 9:3.

Předposlední 43.kolo: Jihlava - Brno 7:4, Košice - Trenčín 8:3, Gottwaldov - Plzeň 7:3, Pardubice - Sparta 1:4, Bratislava - Č.Budějovice 5:3, Litvínov - Vítkovice 5:5.

Tabulka po 43. kole:

1. JIHLAVA	246:115	70
2. KOŠICE	210:147	54
3. GOTTWALDOV(Zlín)	126:101	51
4. PARDUBICE	154:147	49
5. Č. BUDĚJOVICE	128:139	46
6. SPARTA	142:152	40
7. TRENČÍN	139:154	40
8. LITVÍNOV	184:192	38
9. PLZEŇ	133:151	33
10. BRNO	112:149	33
11. VÍTKOVICE	128:184	31
12. BRATISLAVA	112:183	31

Nejlepší střelci: 37 gólů - Válek (Jihlava), 35 - Růžička (Litvínov), Ihnačák (Košice), 32 - Rosol (Jihlava), 29 - Čech (Pardubice).

★

I. Národní liga hokeje v Československu

Českomoravská skupina:

Poslední 44. kolo: Mladá Boles-

lav - Poldi Kladno 0:4, Přerov - Olomouc 5:4, Vimperk - Opava 4:4, Slavia Praha - Karviná 2:2, Ústí nad Labem - Ingstav Brno 2:7, Dukla Jihlava B - Hradec Králové 4:3.

Konečná tabulka:

1. Kladno	230:117	69
2. Olomouc	222:138	53
3. Opava	149:155	49
4. Karviná	162:160	44
5. Slavia	146:160	44
6. Ml. Boleslav	150:162	42
7. Ingstav	144:159	42
8. Ústí n.L.	119:138	39
9. Hradec Kr.	163:184	39
10. Jihlava B	156:163	38
11. Vimperk	135:172	37
12. Přerov	132:200	32

Slovenská skupina:

Předposlední 43. kolo: Poprad - Martin 3:3, Michalovce - Dubnica 4:0, Liptovský Mikuláš - Topolčany 6:5, Skalica - Ekonom Bratislava 6:1, Nitra - Prešov 2:3, Banská Bystrica - Zvolen 5:2.

Tabulka po 43. kole:

1. Poprad	203:129	61
2. Dubnica	162:113	56
3. Martin	166:137	52
4. Michalovce	195:146	51
5. Topolčany	194:163	48
6. Skalica	151:135	48
7. Nitra	136:148	41
8. L. Mikuláš	149:174	41
9. Zvolen	185:174	40
10. B. Bystrica	148:191	30
11. Prešov	125:193	28
12. Ekonóm	153:244	20

V kvalifikaci pro postup do I. ligy se střetnou vítězové Českomoravské skupiny: Poldi

Kladno - (trenér bývalý hráč Kladna Volf), Slovenské skupiny: PS Poprad - (trenér bývalé levé křídlo Kladna Lidický), a sestupující tým z I. ligy, který bude znám až po konečném 44. kole.

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

17. kolo: Bohemians Praha - Slavia Praha 2:0, Petržalka Bratislava - Baník Ostrava 1:1, ZVL Žilina - Sparta Praha 1:1, Dukla Praha - Spartak Trnava 2:1, Sigma Olomouc - Tatran Prešov 4:1, Inter Bratislava - RH Cheb 0:0, TJ Vítkovice - Dukla Banská Bystrica 1:0, Lokomotiva Košice - Slovan Bratislava 0:0.

Tabulka po 17. kole:

1. Bohemians	39:13	28
2. Ostrava	23:10	24
3. Slavia	37:15	23
4. Sparta	36:18	22
5. Dukla	35:22	20
6. Olomouc	31:23	20
7. Cheb	22:19	17
8. Vítkovice	20:28	16
9. B. Bystrica	20:32	16
10. Trnava	15:24	13
11. Petržalka	17:30	13
12. Inter	14:20	12
13. Košice	16:25	12
14. Prešov	16:26	12
15. Žilina	18:29	12
16. Slovan	15:40	12

Nejlepší střelci: 14 gólů - Knoflíček (Slavia), 13 - Janečka (Bohemians), 11 - Šourek (Vítkovice), 9 - Příložný (Olomouc), 8 - Griga (Sparta), J. Němec (Slavia), Mičinec (Bohemians), Korejčík (Dukla), 7 - Lička (Ostrava), Lauda (Olomouc).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina:

16.kolo: Škoda Plzeň - Zbrojovka Brno 2:2, Mladá Boleslav - České Budějovice 0:1, SU Teplice - Jablonec 2:0, Poruba - Hradec Králové 0:1, VTJ Tábor Gottwaldov (Zlín) 2:2, Xaverov Praha - Třinec 2:2, Chomutov - VP Frýdek-Místek 1:1, Česká Lípa - Ústí nad Labem 1:0.

Tabulka po 16. kole:

1. Brno	29:8	28
2. Č. Budějovice	26:11	24
3. Teplice	29:14	23
4. Hradec Králové	29:18	17
5. VTJ Tábor	21:21	17
6. Třinec	21:15	16
7. Plzeň	25:21	16
8. Ml. Boleslav	17:16	16
9. Chomutov	13:17	16
10. Xaverov	24:24	15
11. Frýdek-Místek	15:24	15
12. Gottwaldov(Zlín)	17:26	14
13. Česká Lípa	18:24	12
14. Jablonec	21:31	10
15. Ústí n.L.	15:34	9
16. Poruba	10:26	8

Sekretariát čs. fotbalového svazu se zabýval vyšetřením pokusu o ovlivnění výsledku utkání Dynamo České Budějovice - Zbrojovka Brno, hraného 14. října 1984. Dva členové TJ Zbrojovka Brno se pokusili částkou 35 tisíc Kčs ovlivnit výsledek ve prospěch brněnského mužstva. Jeden z nich byl odsouzen k trestu patnácti měsíců a druhý k trestu osmi měsíců oba k odnětí svobody nepodmíněně. Zbrojovka Brno bude vyloučená ze soutěže tímto způsobem: a) v případě vítězství Brna v soutěži I. České národní fotbalové ligy nepostoupí do I.

ligy; b) v případě, že se umístí na horším místě než prvním, tak sestoupí do 2. České národní fotbalové ligy; c) v případě, že Brno vyhraje I. národní ligu, postoupí do I. ligy mužstvo, které skončilo na druhém místě.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

**Kvalifikace pro MS
v Mexiku 1986**

Concacaf: Honduras - Surinam 2:1, Salvador - Honduras 1:2.

1. HONDURAS	3 5:3 5
2. SALVADOR	2 4:2 2
3. SURINAM	3 2:6 1

Jižní Amerika

2.skupina: Uruguay - Ekvádor 2:1.

1. URUGUAY	1 2:1 2
2. CHILE	1 1:1 1
3. EKVÁDOR	2 2:3 1

Ásie

3.skupina - A: Malajsie - Jižní Korea 1:0, Nepál - Jižní Korea 0:2.

1. J. KOREA	3 4:1 4
2. MALAJISIE	1 1:0 2
3. NEPÁL	2 0:4 0

4.skupina - A: Hong-Kong - Brunei 8:0, Macao - Brunei 2:0.

1. ČÍNA	4 16:0 7
2. HONG-KONG	2 8:0 3
3. MACAO	2 2:4 2
4. BRUNEI	4 0:22 0

Přátelské zápasy: Alžírsko B - NDR 1:1, hráči do 17 let: Československo - Polsko 1:1 a 3:0, hráči do 18 let: Československo - NDR 3:1, hráči do 21 let: Československo - NDR 0:3, Itálie - Rakousko 1:0.

Čtvrtfinále PMEZ: Juventus Turin - Sparta Praha 0:3. Branky: 36. min. Tardelli, 64. min. Rossi, 83. Briaschi. Podle trenéra V. Táborského se Spartě nedařilo dotáhnout ús-

**K 70. VÝROČÍ
činnosti Sparty Chicaga
POŘÁDÁ**

**SPARTA A.B.A.
&**

**čs. sportovci v zahraničí
JARNÍ TANEČNÍ ZÁBA VU**

**V SOBOTU 23. BŘEZNA 1985
v 8 hod. večer**

**v AMERICAN LEGION HALL
5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.**

**Vyhrávat bude k tanci a poslechu populární orchestr
George Pichy.**

Výborná jídla a nápoje všeho druhu.

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁČENÍM LETENKY**

**Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:**

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

FOR SALE

**BY OWNER - 4 FLATS, 2
LARGES 5 ROOMS AND
TWO 4 ROOMS, ENCLOSED
PORCHE, GOOD SOUTH
SIDE LOCATION IN
CHICAGO (48th and PAV-
LINA Str.) - NO VIOLA-
TIONS, LOW TAXES, GOOD
INVESTMENT \$45,000 ☎ 376-
0652 after 6 P.M.**

pěšně dokonce maximální nasazení, obětavost a vůli v extrémně těžkých podmínkách. Dále jí chyběla větší odvaha, důraz i přesnost ve vnikání do italského pokutového území a v koncovce. Odveta se hraje na Letné 20. března 1985.

**VE ZKRATCE
Z OSTATNÍCH SPORTŮ**

Tiskařský šotek v minulém H.N. spojil dohromady následující výsledky Poháru žen v košíkové a v házené. Tak je pro přesnost uvádím znovu.

Semifinále Poháru L.Ronchettiové v košíkové žen: Bata Viterbo - Sparta Praha 69:70 - první zápas 65:57. CSKA Moskva - Kremizovci Sofia 96:54, první zápas 84:60. Ve finále se střetne CSKA Moskva - Bata Viterbo (Itálie).

**Odvetné
semifinále
házenkářských
pohárů žen**

PVP: Družstevník Topol'níky - CSKA Sofia 22:18, první zápas 16:23. Topol'níky postoupily do finále, protože nastřílely víc gólů na cizím hřišti.

IHF: Vasas Budapešť - Iskra Partizánske 25:16, první zápas 23:21. Do finále postoupily ženy Vasasu.

Finále PMEZ v košíkové žen: Fiorella Vicenza (Itálie) - TTT Riga (SSSR) 63:55.

**Evropská liga
stolního tenisu**

Konečné 7.kolo: Švédsko - NSR 7:0, Československo - Polsko 6:1, Jugoslávie - Maďarsko 6:1, Holandsko - Anglie 4:3.

Konečná tabulka:

1.ŠVÉDSKO	35:14	6
2.ČESKOSLOVENSKO	32:17	6
3.NSR	21:28	3
4.POLSKO	25:24	3
5.JUGOSLÁVIE	25:24	3
6.MAĎARSKO	22:27	3
7.HOLANDSKO	13:36	2
8.ANGLIE	23:26	2

Při stejném bodovém zisku rozhodoval vzájemný zápas o

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

konečném pořadí. Švédové zvítězili po deseti letech zaslouženě, když porazili čs. reprezentanty těsně 4:3. Sestupuje Anglie a nahradí ji Francie.

★

**Mistrovství světa
v krasobruslení
v japonském Tokiu**

Konečná pořadí

Ženy: 1.Wittová (NDR), 2.Ivanovová (SSSR), 3.Chinová (USA), 4.Kondraševová (SSSR), 5.Thomasová (USA).
Muži: 1.Fadžev (SSSR), 2.Orser (Kanada), 3.Boitano (USA), 4.Sabovčík (Československo), 5.Kotin (SSSR), 13.Barna (Československo).
Sportovní dvojice: 1.Valovová - Vasiljev, 2.Selezněvová - Makarov (všichni SSSR), 3.Matoušková - Eisler, 4.Coullová - Rowson (všichni Kanada), 5.Watsonová - Opfegard (USA).
Taneční páry: 1.Bestěmjanovová - Bukin, 2.Klimovová - Ponomarenko (všichni SSSR), 3.Blumbergová - Seibert (USA), 4.Wilsonová - McCall (Kanada), 5.Bornová - Schönborn (NSR).

★

zprávy ze Sparty ABA Chicago

Druhé kolo Poháru Metro-Ligy: **Sparta - Wauconda 3:5.** Branky: M.Gajda, W.Fajkus, Abed. - Sparta tentokrát narazili na rychlý a houževnatý celek Wauconda, který strhl vítězství na svou stranu v poslední třetí třetině. Příští neděli 24. března 1985 Sparta nastoupí v 5:45 hod. odpoledne proti Kickers o páté místo. Vítěz tohoto zápasu

obdrží \$250 a poražené mužstvo \$225.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

**Náš sportovní zpravodaj
Petr Horák hlásí:**

Bílou stopou

Na světovém šampionátu v lyžování v Bormiu v Itálii si vybojoval zlatou medaili ve sjezdu Švýcar Pirmin Zurbriggen před svým krajanem Peterem Muellerem. Třetí místo obsadil zcela nečekaně málo známý Američan Doug Lewis. Mezi ženami zvítězila ve sjezdu Švýcarka Michela Figiniová, o druhé místo se stejným časem rozdělily Švýcarka Ariane Ehratová a Rakušanka Katrin Gutensohnová.

Přední světoví závodníci v lyžování pokračovali první březnový víkend v závodech o Světový pohár. Ve Furanu v Japonsku došlo k velkému překvapení, kdy o první místo v super-obřím slalomu se rozdělili málo známí závodníci Australan Steven Lee a Švýcar Daniel Mahrer. Třetí místo obsadil Kanadán Brian Stemmié. Mezi ženami si v obřím slalomu vedla ve Světovém poháru ve Vailu ve Spojených státech nejlépe Španělka Blanca Fernandezová-Ochoová. Závod ve skoku prostém na devadesátimetrovém můstku vyhrál ve finském Lahti v rámci šedesátého ročníku her SALPAUSSELKA Rakušan Andi

Felder. Zklamání finští diváci očekávali vítězství svého reprezentanta, Mattiho Nykanena.

Gymnasté v Indianapolisu

Přední světoví sportovní gymnasté z třinácti zemí se zúčastnili tradičního Amerického poháru v Indianapolisu. V soutěži žen zvítězila s velkou převahou sedmnáctiletá americká olympijská vítězka, Mary Lou Rettonová. Druhé místo obsadila Čínanka Yu-Fengová před Rumunkou Danielou Silivasovou. Také v soutěži mužů patřilo první místo Spojeným státům. Tim Dagget však musel o své vítězství tvrdě bojovat a vyhrát před Číňanem Yang-džue-šanem velmi těsným rozdílem. Třetí místo v celkové klasifikaci obsadil Japonec Koji Sotomura.

Krasobruslení v USA

Mistryni Spojených států v krasobruslení se stala v Kansas City sedmnáctiletá Tiffany Chinová které prorokuje skvělou sportovní kariéru i bývalá československá reprezentantka a mistryně světa, Alena Vrzáňová, žijící v New Yorku a pracující jako ředitelka revue Ice Capades. Druhé místo obsadila Debi Thomasová, první krasobruslařka černé pleti, která kdy získala medaili na krasobruslařském mistrovství Spojených států. Třetí v

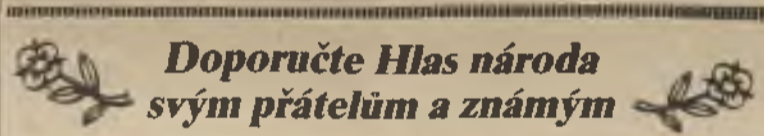
pořadí, Caryn Kadavá, je Američanka českého původu.

Studentský basketbal v USA

Ve Spojených státech je právě středem pozornosti sportovní veřejnosti americké mistrovství vysokoškolských mužstev v košíkové mužů. První březnový víkend skončila kvalifikační utkání, na jejichž výsledcích závisel postup do závěrečných vyřazovacích bojů. Nejlepšími týmy se letos ukázaly být celky obhájce titulu, Georgetownské univerzity z Washingtonu, a univerzity Saint John's z New Yorku. Georgetown nyní svého nejtěžšího soupeře porazil, ale do finále je ještě daleko a rozhodující vyřazovací boje tento týden teprve začínají.

Ze světa ledního hokeje

V Torontě se konalo utkání bývalých hvězd kanadského a amerického hokeje. Reprezentační celek Kanady z r. 1972, který se před třinácti lety utkal také se Sovětským svazem a Československem, podlehl mužstvu bývalých hvězd kanadsko-americké profesionální Národní hokejové ligy těsně 5:6. Branky vítězů vstřelili McKennie, Lalond, Tkaczuk, Duff, McKenzie a Gordie Howe, za poražené skorovali Dennis Hull, Henderson, Paliseau, Ellis a Stan Mikita, který je slovenského původu.

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.
13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.
Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.
Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu odlet 24. června s návratem 13. července.
6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.
ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.
ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.
Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**
6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST ČERMÁK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Panenera

J. B. Kozák
(*1888 †1974)

LEPŠÍ EVROPA, KTERÁ SE NECHTĚLA NARODIT

(Vybráno z Kozákova spisu *T. G. Masaryk a vznik Washingtonské deklarace v říjnu 1948.*)

Žádné hnutí za první světové války neprojevovalo opravdovější touhu po svobodě a demokracii a větší shodu v podstatných věcech než československý odboj. Ve Francii se rázem objevila skupina dobrovolníků. Ze zdánlivě pasivních rakousko-uherských vojáků, kteří se radovali z porážek a zajetí, stávali se na druhé straně linie výborní bojovníci. Než válka skončila, měli za sebou boje na všech hlavních frontách, ve Francii, v Rusku, v Itálii; velmi mnozí měli již za sebou větší část pověstné anabase přes Sibiř na Dálný východ. Jejich počet byl značný: přibližně 92000 v Rusku, 12000 ve Francii, 24000 v Itálii, nepočítáme-li zálohy, které se připojily v poslední chvíli. Také politicky nápadně souhlasili: tolik svobody, tolik demokracie a tak málo z Rakouska-Uherska, jak jen možno...

Jako jiné národy právně a hospodářsky omezované, měli Češi a Slováci emigraci skoro všude, hlavně ve Spojených státech, v Rusku a ve Francii. Ve Spojených státech žili Češi (především jako farmáři) na Středním západě, v Texasu, v Marylandu a ve velkých městech v čele s Chicagem, kterému se říkalo „největší české město po Praze“; jedna čtvrt byla převážně česká. Slováků bylo nejvíce v pennsylvánských dolech a továrnách; jejich metropolí byl Pittsburg. Byli přičinliví a vý-

onní. Některým se už dobře vedlo a několik z nich se dostalo do popředí v Kongresu i v městských správách. Dokonce i ve Státním departmentu byl jednou muž českého původu náměstkem státního sekretáře (tj. ministra zahraničí). Většinou však nebyli zcela amerikanisováni ani v druhé generaci. Svým mateřským jazykem mluvili s americkým přízvukem a s hojností anglických slov, ale plyně. Mezi sebou vedli drobné šarvátky, hlavně o náboženství, ale drželi dohromady a říkali si krajané. Aniž tu byl nějaký zvláštní důvod, mnozí odkládali žádost o americké občanství, ale byli přitom nadšeni Amerikou a úplně skoncovali s Rakouskem-Uherskem, odkud emigrovali do „země svobody“. Ale i když byli Amerikáni, nic nemohlo vyhladit vzpomínku na „starou vlast“. Myslíli na ni se směsicí lásky a nenávisti: s láskou k svému národu a s pohrdáním k státnímu útvaru, v němž tento národ musil žít. S Rakouskem-Uherskem se cítili ve válečném stavu i v době, kdy Spojené státy byly ještě neutrální, a nijak se nenamáhalí, aby to zastřeli. Okusili svobody a žádali jí právě tolik pro krajany ve „staré vlasti“.

At' již byli tito přistěhovalci občany Spojených států nebo ne, měli možnost ovlivňovat veřejné mínění. Brzy tak činili dosti soustavně. (Z těchto horlivých pracovníků zasluhují zmínky dr. L. J. Fišer, lékař v Chicagu, Josef Tvrzický, spisovatel a novinář, prof. R. J. Kerner z university státu

Missouri, J. Pišecký, J. Leitner, Slovák A. Mamatey a poslanec A. J. Sabath, člen Kongresu.) Byli mezi nimi i uprchlíci ze staré vlasti, kteří mají čestné místo v dějinách československého odboje, například Vojta Beneš, starší bratr Eduarda Beneše. Od května 1917 měli informační službu, která dobře pracovala, ale nebylo to dílo vůdčích osobností odboje; vyrostlo to ze země jako tráva. Příspěvky tisíců neznámých lidí pomáhaly financovat národní odboj. Jejich zástupci prohlásili: „Toto je naše revoluce a my nechceme, aby nás Spojenci platili.“ (Jedna sbírka vynesla v několik dnech 330 tisíc dolarů.) Zůstali finančně nezávislí skoro až do konce. Teprve v létě r. 1918 žádali o pomoc Červený kříž a ucházeli se o půjčku pro zle tísněné legie na Sibiři. Půjčka byla povolena krátce před příměřím.

Taková byla situace, když 29. dubna 1918 Tomáš Garrigue Masaryk po cestě ze Sibiře přes Japonsko přistál ve Vancouveru v Britské Kolumbii. Krátce nato ho nadšeně zdravilo 100.000 Čechů a Slováků v Chicagu. Málokdo tam byl takto přivítán. Podobné scény se odehrály v menším měřítku v Clevelandu, v Novém Yorku a v Baltimore.

Masaryk se usadil ve Washingtonu. Jako očité svědectví bolševické revoluce byl ve svých memorandech Státnímu departmentu přesvědčen, že se bolševici udrží u vlády. Viděl jasně, jak se utváří státní doktrína marxismu v Rusku, avšak za tímto pochodem viděl ruské dějiny, jejichž proudy zpracoval už před válkou ve velikém díle *Rusko a Evropa*. Nenacházel v Rusku jiné síly, které by byly dynamičtější a méně neustálé než rodící se bolševictví.

Krátce po příjezdu do Spojených států obdržel Masaryk zneklidňující zprávu, že se českoslovenští legionáři, jimž důtklivě radil, aby se nevmešovali do vnitřních záležitostí ruských, dostali do srážky s bolševiky v Čeljabinsku. K tomuto incidentu došlo počátkem pověstné anabase přes Sibiř, jež vzbudila mnoho obdivné pozornosti. Všude se mluvilo o devadesáti tisících Čechoslováků, kteří obsazovali sibiřskou magistrálu a i v této improvizované akci se ukázali jako

schopní organizátoři. Vedli i ně které továrny: zřídili si vlastní tisk, divadlo i orchestry. Ale zájem veřejnosti o legie vytvářel pro Masaryka složitou situaci. Na jedné straně Masaryk a jeho spolupracovníci viděli, že se na Čechoslováky upozorňuje všude v Americe i jinde. Byla to neočekávaná podpora. Na druhé straně střetnutí s bolševiky bylo něco, čemu Masaryk usilovně bránil. Konflikt byl pravděpodobně jedním z nepřímých následků míru v Brestu Litevském, který dal německým a maďarským válečným zajatcům v Rusku privilegované postavení. Čechoslováci, kteří tak udatně bojovali za Rusko u Zborova a jinde, měli být se souhlasem Trockého odzbrojeni. Vydá je nyní jejich trýznitelům? Legionáři tak soudili a byli plni nedůvěry.

Skutečně byla střelba 14. května v Čeljabinsku vyvolána německými a maďarskými válečnými zajatci, ale místní bolševické úřady vyložily incident v neprospěch Čechoslováků. Masaryk připouštěl sebeobranu legionářů, ale byl proti intervenční válce v Rusku.

Všechen ten veřejný zájem o legionáře neznamenal však mnoho porozumění pro věc, za kterou bojovali. Na začátku první světové války věděla americká veřejnost tuze málo o tom, kdo to jsou Češi (-obvykle se říkalo „Bohemians“-), a ještě méně se vědělo o Slovácích. V zemích anglického jazyka patřila literatura o Čechách a Slovácích ještě k „objevům.“ Výjimku tvořili vědci: např. právě Woodrow Wilson jako profesor psal o nás s velkým historickým porozuměním. Důkladná díla Tomáše Čapka a jiných čechoamerických autorů se většinou zabývala osudy a dějinami českých přistěhovalců do Spojených států. Známé byly spisy hraběte Lützowa, ale jejich politický dosah byl uložen příliš hluboko pro běžné porozumění. R. W. Seton-Watson, známý v prvním desetiletí století jako Scotus Viator, napsal důležitá díla *The Racial Problems of Hungary* (Národnostní problém Uher) a *The South Slavonic Question* (Jihoslovanská otázka). Jako jeden z prvních obnovil v povědomí západního světa etnickou a jazykovou svébytnost Slováků. Ale jeho učená a rozhořčená diagnosa uherských poměrů neměla dost času, aby pronikla do širších vrstev. Starší mravně rozhorlené Björnsonovy útoky na nakládání se Slováky v Uhrách a jejich odnárodňování vyvolaly ve světovém veřejném mínění jen krátkou sensaci.

Profesor Herbert Adolphus Miller, sociolog na Oberlin College ve státě Ohio, navázal bližší styky s českými přistěhovalci, když studoval vliv nových životních podmínek na myšlenkový svět přistěhovalců. Byl překvapen tím, jak hluboko jdou jejich vědomosti o vlastních dějinách, ale i tím, jak často přezírají všechno náboženské. Tato pohrdavá nechuť byla už dávno před první světovou válkou odezvou na sílu klerikalismu v Rakousku. Když profesor Miller pronikal do jejich problémů, přišel do styku s Masarykovými dřívějšími studenty z Prahy a později s Masarykem samým. Podobně jako u Setona-Watsona, československá otázka pro něho nezůstala oddělena od celého vzrušujícího problému podrobených a utlačovaných národů evropských, který se mu začal rozvíjet před očima. Miller cestoval do Prahy a pak do Polska, na Litvu, do dalších ruských provincií a na sever do Finska. Po návratu do Spojených států měl již přehled o problémech celého pásu národů, který se táhne od Baltického moře až na Balkán. Býval nejen na schůzích Čechů, jejichž organizace se zprvu tvořily za účasti katolíků, ale navázal styk také s příslušníky jiných slovanských národů.

Po vyhlášení války mezi Spojenými státy a Německem byl profesor Miller pověřen, aby prostudoval stanoviska Slovanů v Americe, a mohl referovat, jak mnozí z nich by rádi bojovali přes to, že jako cizinci nebyli povinni vojenskou službou. Když přijel Masaryk, Miller si vzal dovolenou z koleje v Oberlinu, aby mohl všechnen svůj čas věnovat věci utlačovaných evropských národů. Nejvýznamnější z jeho spisů byl *The Bulwark of Freedom* (Hradba svobody); vyšel v časopise *Survey Graphic* v říjnu 1918 a později samostatně. Kniha přinesla mapu, která ukazovala zeměpisné rozložení evropských národů usilujících o osvobození.

Češi a Slováci ve Spojených státech byli organizováni v řadě malých společností, jichž bylo 2500, v bratrstvech, která měla dohromady asi 16000 členů, a v Sokole, který vždycky měl také výchovný program. Odložili za války náboženské spory a vytvořili Český národní svaz. (Pozn. red.: V únoru r. 1917 založili naši věřící krajané v USA Národní svaz českých katolíků, který se dal ihned do práce za svobodu otčiny, ale nemohl se dohodnout s většinou svobodomyšlnými členy Národního sdružení. Proto vznikla začátkem r. 1918 Čs. národní

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

PRODÁM

krásný jako nový ručně vyšíváný
„Hanácký kraj.“ Velikost 8 do
38. Prodám za nejlepší nabídku.
Volejte ☎ 312-484-0881

rada americká, která jako „střechová“ organizace práci a snahy obou táborů na pomoc legionářům a osvobození staré rodné vlasti sjednotila. Stejně tomu bylo i během 2. světové války.) s 250 odbočkami po celé zemi. Později byla zřízena též Slovanská tisková kancelář v Novém Yorku, jejímž ředitelem byl právník Karel Pergler ze státu Iowa. Od začátku bylo jasno, že Češi, Slováci, Poláci a jižní Slované se musí spojit, mají-li mít úspěch. Tento plán se ještě rozrostl na podzim r. 1918 tím, že byla založena Mid European Union (Středoevropská unie), o níž bude ještě častěji řeč a jejímž ředitelem byl profesor Miller.

Až do léta r. 1918 bylo Rakousko-Uhersko pokládáno za nedobrovolný nástroj Německa, který může být uvážlivým jednáním odláčen. Benešova kniha *Détruisez l'Autriche-Hongrie* (Zničte Rakousko-Uhersko), Masarykovy spisy a proslovy i radikální manifest „Českého zahraničního výboru“ z listopadu 1915 (který podepsali také zástupci Slovenské ligy v Americe) byly čteny v úředních kruzích jako projevy maximalistů mimo vlastní zemi, kteří možná nevyjadřují pravé smýšlení svých krajanů doma. A Masaryk byl vskutku odmítán některými českými politiky v prvním stadiu války, kdy Rakousko-Uhersko bylo ještě při síle a pronásledování bylo v plném proudu. Poněvadž skutečným cílem hlavních československých vůdců nebylo nic menšího než rozkrájení dualistické monarchie, jen soustředěná činnost utlačovaných národů mohla dát naději na konečný úspěch.

Když Masaryk 9. května 1918 přijel do Washingtonu, čekala na něho řada přátel a mnohé jiné si brzy získal. Charles Crane, chicagský průmyslník, který už v roce 1902 pozval Masaryka k přednáškám na Chicagskou universitu, měl blízko k prezidentu Wilsonovi a k státnímu sekretáři Lansingovi. Setkal se s Masarykem už v Rusku, kde pozorovali nástup revoluce zblízka. Craneův syn Richard, který se později stal prvním vyslancem Spojených států v Československu, byl Lansingovým tajemníkem. Masaryk navázal styky s náměstkou státního sekretáře Williamem Phillipsem a Frankem L. Polkem, se sekretářem (ministrem) války Newtonem D. Bakerem a plukovníkem Housem. House Masaryka uvedl 19. května k prezidentu Wilsonovi, a často naslouchal

Masarykovým výkladům, hlavně o otázkách ruských a středoevropských.

Na Kapitolu senátor Elihu Root znal Masaryka, rovněž z Ruska. Senátor Hitchcock, tehdy předseda zahraničního výboru senátu, řídil důležitá jednání. Vysoký úředník justice, soudce Louis D. Brandeis, důvěrný rádce prezidentův, prozíravý člověk pokrokových zásad, byl synem českého přistěhovalce. Dával neocenitelné rady ve věcech právního a ústavního dosahu. Rozjařeným bojovníkem proti Rakousku-Uhersku byl Ira E. Bennett, šéfredaktor deníku Washington Post, jemuž autor tohoto textu vděčí za mnoho informací z první ruky. Masaryk vzpomínal na spolupráci s ním. Přicházeli a odcházeli poslové, hlavní mezi nimi Jaroslav Císař, Masarykův tajemník, téměř chlapeckého vzhledu, ale velmi výkonný; za jeho přesným myšlením bylo studium matematiky, ale byl také jazykově a literárně schopný...

Československy problem byl nedílnou složkou nutné úpravy poměrů v Evropě. Masaryk tak na věc hleděl od počátku. Když se r. 1915 stal profesorem na universitě v Londýně, zahájil tam přednášky řečí o problému malých národů v evropské krizi...

Pisatel této studie spolupracoval s ním a se Setonem-Watsonem už před první světovou válkou na přípravách měsíčníku „European Review“, který se měl zabývat hlavně problémy menších národů v Evropě. Tato revue zůstala pouhým plánem, ačkoliv řada článků pro ni byla už napsána. Místo ní vznikla „Slavonic and East European Review“, která vychází dosud...

Americké úřady si uvědomily možný význam politických akcí pro vedení války i pro fronty, na nichž nebyla situace na jaře a počátkem léta právě povzbuzující. Za pomoci kanceláře Committee of Public Information (Komise pro informování veřejnosti) a jiných amerických organizací bylo uspořádáno velké shromáždění 15. září 1918 v Carnegie Hall v Novém Yorku. Senátor Hitchcock, předseda zahraničního výboru senátu, přijal předsednictví. Shromáždění bylo pojmenováno „The Will of the Peoples of Central Europe“ (Vůle středoevropských národů). Poláky zastupoval Ignacy Paderewski, Čechy a Slováky T.G. Masaryk, Rumuny Vasil Stoica a Jihoslovany Hinko Hinković. Jaký význam se přikládal této události, je patrné z referátů v New York Times.

Průběh schůze je zajímavý. Sál byl přeplněn. Davy si přišly poslechnout Paderewského, ale ten se tentokrát neobjevil u klavíru. Ukázalo se, že je stejně dobrým řečníkem jako pianistou. Ačkoliv podle programu měl mluvit po Masarykovi, ve skutečnosti mluvil před ním. Slo tu o zdvořilost. Československá národní rada v Paříži totiž byla již uznána Spojenými státy za vládu „de facto“. To dávalo Čechoslovákům náskok před Poláky, jejichž věc ještě nebyla tak daleko. Čechoslováci jim právě proto dali přednost. Změnilo to celý průběh večera.

Citujeme přímo Masaryka: „Sám jsem byl připraven na stručný výklad našeho národního a politického programu, avšak Paderewski, jemuž jsem postoupil první místo, přivedl mne z konceptu. Rekl o svém polském programu velmi málo, ale zato se pustil do mne, to jest přátelsky. Podal kus mé biografie a chválil mě, až se hory zelenaly. Byl jsem překvapen také proto, že Paderewski svým přesvědčením byl konservativní, a spíš bych byl očekával v lecčems projev nesouhlasu. Řeč Paderewského se chýlí ke konci, a já jsem ještě nevěděl, jak mu mám čelit. V poslední chvíli jsem se rozhodl, že ani já o svém programu nebudu mluvit a že budu mluvit pro Paderewského; a to tak, že vytvořím poměr politiky a umění. Přitom jsem měl postranní úmysl zastat se Paderewského proti těm jeho krajanům, kteří se jeho politickému vedení protivili proto, že prý znal jen - hrát na klavír. Polska literatura, hlavně Mickiewicz a Krasiński, dala mně konkrétní příklad vztahů politiky k básníkům, a tak jsem viděl také v umělcích Paderewském vhodného politického buditele národního. Řeč, ačkoliv nebyla politická, aspoň ne přímo, měla silný ohlas, jak bylo vidět z kritiky různých listů a jak mi po schůzi pověděli přítomní američtí politikové a publicisté. Že prý byli zvědaví, jak odpovím Paderewskému. Byli uspokojeni. Uvádím anekdotický příklad proto, abych ukázal, že v propagandě není nejúčinnější vykládat ustavičně svůj program, nýbrž běží o to zájem lidí vzbudit a upoutat.“

O tom, co se onoho zvláštního večera přihodilo reportérovi z New York Times, můžeme mít jen dohady. Podle jeho podání mluvil Masaryk před Paderewským, a co podle něho řekl Masaryk, není vůbec ona improvizovaná řeč, o které on sám mluví ve své knize; je to řeč politická. Reportér se pravděpodobně předem vyzpál řečníků, o čem budou mluvit, a

dostal texty připravených projevů. Ale zvláštní příhoda, že jednou něco neklapalo v prosulém reportážním systému velkého deníku, umožňuje nám nahlédnouti do projevu, který byl plánován a připraven, ale nikoli pronesen.

Shromáždění v Carnegie Hall bylo úspěšné. Ale skutečné otázky, které naznačovaly těžkosti, nebylo možno neprobudit a Masaryka ani nenapadlo, aby je zatřel lesklou barvou. Resoluce, kterou shromáždění přijalo, je liberální a idealistická.

Později se ukázalo, že vžitá nesvornost, dlouho podporovaná těmi, kteří vládli nad utlačovanými národy, pronikala všude. Z historie snah o nějaké sjednocení zastánců jejich svobody na podkladě demokratického programu by se mohli státníci ještě dnes učit. Tato historie může být rekonstruována, protože protokoly zasedání Středoevropské unie, která vznikla ze shromáždění v Carnegie Hall, jsou zachovány. (Jeden exemplář je v knihovně oberlínské koleje.) Nemůžeme je zde rozebírat, ale doufáme, že se jim ještě dostane pozornosti, jaké zasluhují. Měly by být zpracovány v souvislosti s novou edicí Masarykových spisů.

Nazítí po shromáždění v Carnegie Hall se profesor Miller a Masaryk dohodli, že by se měla vytvořit organizace, která by mluvila jménem utlačovaných národů. Zástupci Litevců, Ukrajinců a italské Irredenty se snadno našli. Zprvu měl být předsedou Miller. Přijel do Washingtonu, kde se měly konat všechny další schůze, a navštívil plukovníka House, který soudil, že nejtěžším problémem na mírové konferenci budou právě konflikty mezi těmito národnostmi a že nic není důležitější, než aby byly alespoň částečně urovnány do konce války.

Dne 18. září při audienci v Bílém domě Miller, Masaryk, Paderewski, George Creel, přednosta veřejné informační služby, jeden Ital, jeden Litevec a jeden Ukrajinec odevzdali prezidentu Wilsonovi resoluci, přijatou v Carnegie Hall. President Wilson odpověděl na jejich krátké projevy tím, že přirovnal Rakousko-Uhersko ke starému stavení, které se nerozpadlo jen proto, že bylo zajištěno podpěrami, jež se nyní zřejmě samy hrouť. Při odchodu z Bílého domu se skupina dohodla, že vytvoří společnou organizaci pro všechny. Sešli se v domě italské informační kanceláře. Nejdříve byl přijat název „Democratic Mid-European Union“ (Demokratická

středoevropská unie), ale slovo „demokratická“ musilo být brzy vynecháno - zlověstné znamení. „Dítě se narodilo a bylo pokřtěno.“ řekl o tom Paderewski. Masaryk se odhodlaně napřimil. Každé jméno bude dobré, třeba „rhododendron“, jak to řekl jednou později, jen když bude poctivá diskuse. Neboť jemu demokracie znamenala diskusi. Několik diplomatů, senátor Hitchcock, zástupci státu, armády a námořnictva se pak účastnili společného oběda a odezva v tisku byla příznivá...

Ale srážka čelo proti čelu nastala brzy, alespoň pro Millera. Byla nepřímo vyvolána prohlášením srbské vlády, vydaným 26. července na Korfu, v němž ministerský předseda Pašić oznamoval rozhodnutí Srbů, Chorvatů a Slovinců sjednotit se ve společném státě a vznesl nárok na Chorvatsko, Istrii, Bosnu-Hercegovinu a Dalmacii. To vyvolalo u italské vlády obavy, že by Jihoslované mohli žádat také Terst a Rijeku. V neoficiální římské dohodě bylo předběžně stanoveno, že teritoriální rozhraničení mezi Itálií a příštím jihoslovanským státem bude sledovat etnologické linie, ale zároveň bylo z dohody zřejmé, že tyto hranice je těžko zjistit, a proto byly dány zvláštní záruky zbytkům obyvatelstva druhé národnosti na každé straně příštích hranic. Založení Středoevropské unie oživilo pochybnosti, které ve skrytu číhaly za dvojznačným prohlášením. Miller ve svých patrně dosud neuvěřených pamětech vypravuje, jak jednou na konci září přišel na ministerstvo zahraničí bezprostředně po odchodu rozhněvaného italského velvyslance hraběte Macchiho di Celere a byl uveden k rozčilenému ministrovi, který mu řekl, aby odešel. Masaryk převzal předsednictví, ale někteří diplomati Unii okázale ignorovali. Nebýt podpory tisku, byla by Unie již tehdy ztroskotala. Itálie byla válečným spojencem Spojených států, a podráždit spojence není žádná maličkost.

Ve skutečnosti se italská irredentistická přípojila k Unii proto, aby ji hlídala. Zároveň se začala uplatňovat stará nevráživost mezi pravoslavnými Srby a katolickými Chorvaty a Slovinci. Poláci si dělali nárok na značná území ukrajinská a běloruská. Paderewski v diskusi s Masarykem již probíral otázku těšínskou, byl i tónem zdvořilého přátelství. Masarykovi zkrátka připadla úloha, ve které vytrval jen

LEPŠÍ EVROPA

(Pokračování ze str. 13)

proto, že věděl, že uskakovaním před problémy by se nic nezískalo. Úporně se snažil, aby lidem vpravil do hlav něco většího: svobodu a demokracii.

Priměřenou představu o otázkách, o než šlo, bychom nemohli podat bez Millera, který takto shrnuje výsledky schůzí a protokolů: „Ve vztazích mezi členy (Unie) se proplétaly situace dvojího druhu. Všichni společně měli za cíl osvobození od Centrálních mocností. Arméni, Řekové a sionisté měli konflikty s Turky, ale ne mezi sebou. Byl zde však konflikt mezi Jihoslovany a Rumuny na jedné straně a na druhé straně mezi Jihoslovany a Italy. Československo mělo nesnáze pouze s Polskem. Ale Polsko mělo také diference nesmiřitelnější: s Litvou a Ukrajinou. S Poláky jako skupinou se jednalo nejobtížněji. Paderewski byl rozumný a obvykle přímý, ale byl to především umělec a dobře věděl o rozezených stranách mezi Poláky. Dmowski, který byl předsedou Polské rady, byl nekompromisní imperialista, jenž nemohl spolupracovat, protože chtěl pohlit rozsáhlé oblasti, aby vytvořil říši, po jaké toužil. Vyhybal se přímému prohlášení vůči mně proto, že - jak jsem se později dověděl - mé jméno prozrazuje můj německý původ. (Mé jméno je však švédské.) Nikdy jsme si nebyli jisti plnou spoluprací Poláků. Sichinskij, který zabil hraběte Potockého, bývalého guvernéra Haliče, byl zástupcem Ukrajinců a byl zvláště protivný Polákům; byl tedy nalezen náhradník za něho.“

Lze říci, že Masaryk svým způsobem vítězil, kde šlo o otevřené provětrávání problémů. Pozdější filadelfská Declaration of Common Aims (Prohlášení společných cílů) se vyjadřuje uslechtilé a demokraticky. Ale účastníci porady buď přeceňovali nebo podceňovali své postavení ve vlastním národě. To prvé platí o Polácích, druhé o Jihoslovanech a jiných. Dr. Hinković několikrát vyslovil pochybnosti o své vlastní autoritě. Do jaké míry se dalo očekávat, že národy budou jednat tak, jak tito lidé s dalekosáhlými plány doporučovali? Nedalo se to očekávat bez dlouhodobého úsilí. Ve skutečnosti jejich vznešené ideály byly závazkem k trpělivé výchovné práci. Pouze Masaryk si mohl být jist odpovědí. Ale vcelku se „lepší Evropa,“ o níž se tolik mluvilo před koncem války, nechtěla narodit...

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Ani oběd nepozvedl Procházku náladu. Měl dnes sklon k sebelitování. Ačkoli neměl důvodu, byl přesvědčen, že jednou onemocní se žaludkem. Báł se, že se mu tvoří žaludeční vřed, který ho jednou úplně vyřídí. Po obědě, který mu zase nechutnal, požádal o minerálku, aby mohl zapít zažívací sodu. Číšník se domníval, že je přísný abstinents, a proto mu nepřinesl pivo. Žízeň ho sužovala od chvíle, kdy začala odpolední diskuse.

Do sálu se trousili poslední opozdilci, když předseda vyzval Procházku, aby zaujal místo u řečnického pultu. Byl tady zřejmě hlavní osobou, vyslanou ústředím. Čekalo se od něho, že poodrhne závěs, za kterým se dělá velká politika, a že jim sdělí novinky, o nichž budou moci pak sami vyprávět. Jím byli tito drobní funkcionáři a bezejmenní agitpropčiči propojení na pražské vedení. Cítili toto spojení jako poctu a uznání své vlastní činnosti. Procházka byl pro ně člověkem, kterého k nim vyslala Praha. Jeho přítomnost byla pro ně vyznamenáním.

Procházka na sobě cítil pohledy stovky párů očí. Únava z něho rázem spadla a zapomněl na žízeň, která ho sužovala po překořeněném obědě. Vyčkal, až se šum v sále uklidní a až zasednou poslední opozdilci. Do naprostého ticha začal mluvit.

Slušelo se poděkovat za vykonanou práci. Nemělo smyslu v tuto chvíli veřejně říkat, že toto tady je nejmizernější a nejzanedbanější okres s nejhrošími výsledky. Rozhodl se ladit svůj projev do očekávaného optimistického tónu, ale věděl, že bude dobře, když se vyvaruje příliš nadšených tirád a velkých slov. Cítil, že mluví dobře. Získal si pozornost posluchačů. Mladí dole pod podiem si rychle zapisovali myšlenky, které pronesl. Očima vyhledal drobného holohlavého muže v pozadí sálu. Nedřímá a zdálo se, že mu naslouchá. Cítil se uvolněně a napadaly ho dobré obraty. Pozornost posluchačů ho rozohňovala a dávala mu novou inspiraci.

Kdyby byl sám k sobě naprosto upřímný, přiznal by si, že toto je asi ten pravý důvod, proč dělá tuhle práci, o jejímž smyslu až nebezpečně často pochybuje, která ho unavuje a vysává z něho poslední síly, pro kterou se vzdává osobního volna a zanedbává rodinu, jí špatná hospodská jídla a ničí svůj žaludek, spí v nevytopených hotelových pokojích a tluče se z jednoho okresu do druhého. V této roli se cítil dobře. Ukázat se bezejmenným lidem tady v terénu, kteří mu nestojí za to, aby si je pamatoval, ale kteří si budou pamatovat jeho jméno. Být hercem hlavní role, ukázat se jako jeden z těch, kteří určují chod věcí v této zemi. Dovedl vychutnávat chvíle této převahy. Byl přesvědčen, že svou roli hraje dobře. Měl už své osvědčené triky a věděl, kdy je má nasadit. „Soudruzi a soudružky, mohu vás ujistit, že soudruzi ve vedení... a soudruh Gottwald osobně - věnují zvláštní pozornost problémům zemědělství.“ Větu své role řekl tak, že se dalo věřit tomu, že právě včera se mu Klement Gottwald v důvěrné chvíli svěřil se svými starostmi o budoucnost venkovského lidu.

Věděl, že nesmí pozornost svých posluchačů nadměrně napínat. Rychle přešel k závěru: „Směrnice, které dostáváme, jsou jasné a jednoznačné. Splnit plán kolektivizace. Za každou cenu. Když budete mít těžkosti, přijďte za námi. Podejte hlášení. Uved'te jména těch, kteří jsou nejvíce proti, a těch, kteří vyvíjejí tlak na ostatní.“

Když skončil, odpověděl mu silný potlesk v sále. Zatleskal s ostatními a usedl za předsednický stůl. Mohl být spokojen. Ale v té chvíli v něm znovu zahlodala pochybnost. To, co právě řekl, znamenalo vyhlášení boje. Cítil se příliš unaven, než aby boj byl otevřen.

Po skončení konference agitátorů pozval předseda Procházku a několik hlavních funkcionářů do své kanceláře na národní výbor k další poradě. S tím Procházka nepočítal. Doufal, že hned po aktivu bude moci odjet a že přijede do Prahy včas, aby mohl ještě jít na hokej. Motorlet hraje večer důležitý ligový zápas. Domů přijde z hokeje po desáté a manželce řekne, že schůze v Ledči se protáhla. Aby neměla řeči, že je celé dny na schůzích a večer ji ještě jde za zábavou.

V předsedově pracovně visela na zdi velká mapa okresu se zapíchanými špendlíky s červenou hlavičkou. „To je bojiště, soudruzi, na kterém svádíme rozhodující bitvu,“ řekl předseda zovírně.

Předseda představil Procházku Ságro, který prý má nějaké problémy. Ukázalo se, že jeho problémy nejsou jiné než všech ostatních. Procházku byl Ságr už od pohledu nesympatický. Vycítil, že chce na sebe upozornit, že se mu chce vlichotit a zdůraznit své zásluhy. Vykládal, že vesnici převzal v dezolátním stavu a s mizernou morál-

kou, ale že vedl s lidmi přátelské rozhovory a že drobnou přesvědčovací prací dosáhl výsledků.

V bílých šálkách s nápisem Jednota přinesli kávu, což bylo přijato s nadšením. Procházka si zapálil novou cigaretu a všiml si, jak ho Podskalský se žádostivým pohledem pozoruje. Nabídl mu. Podskalský si vzal s vděčným úsměvem: „Od včerejška jsem vykouřil celý příděl.“

Ságr se Procházky zmocnil a odvedl ho do rohu místnosti: „Ve Vrbicích do dneška podepsalo devadesát procent zemědělců. Podzimní práce proběhly podle provozního řádu druhého typu, ale jsem přesvědčen, že sklízet už budeme podle třetího typu.“

Chtěl Ságro odbýt a rychle se ho zbavit, ale vzpomněl si, že bude musit v hlášení uvést nějaký pozitivní příklad, a zeptal se Ságro: „Jak že se jmenuje ta obec?“

„Vrbice, soudruhu. Velice by nás těšilo, kdybyste nás někdy navštívil.“ Zapsal si jméno vesnice do bloku a tvářil se trpělivě, když mu Ságr vyprávěl podrobnosti o své přesvědčovací kampani. Bylo pět hodin. Má nejvyšší čas, jestli chce stihnout hokej. Napadlo ho, že by měl pronést několik zásadních vět a rychle se rozloučit, než se ho někdo nový zmocní. Nahlas na celou místnost řekl: „Odpor k združstevnění, soudruzi, je projev reakčního smýšlení. Je to akt, který musíme považovat za nepřátelský. Kdo nejde s námi, jde proti nám. Boj za kolektivizaci je ve skutečnosti bojem za prosazení ideologie.“

Už se chtěl kvapně rozloučit, kdy ho napadlo, že by měl dát k lepšímu nějakou perličku ze zákulisí. Věděl, že na něco takového čekají. Od něho mohou něco takového čekat. Zprávu o tom, co se v Praze právě peče. Aby to mohli říct dál s tím, že to vědí od Procházky a že je to tedy zaručená zpráva. Řekl co možná tajemně: „Ostatně, v nejbližší době se stane něco, co nám může velice prospět. Už se to rozjíždí. To se spolehněte.“

Bavilo ho, jak mu visí na rtech. Trochu zdráhavě, jako by vyzrazoval důležité tajemství, pokračoval: „Budeme se musit také trochu zabývat kostelem.“ Tuhle myšlenku si nedávno přečetl v úvodníku Rudého práva. Podívali se na něho pozorně.

„Ano, je to tak. Myslíte, že flandáci a svíčkové báby jsou s námi?“ Zasmáli se. Ne, to si opravdu nikdo z nich nemyslí. „Tak vidíte. Náš nepřítel číslo jedna na vesnici je farář. Nemyslete si, že už nemá žádný vliv. Až trochu stiskneme církev, uvidíte, že se věci hnou dopředu. Na vesnici pak přestane štvání proti nám. Lidé se zaleknou.“ Víc neřekl. To stačí. Než se někdo stačil dál vyptávat, rozloučil se.

„Doba pokročila, soudruzi, čeká mě dlouhá cesta. Ale vy se můžete radit dál beze mne. Váš vy si už víte rady. Máte přece docela pěkné výsledky, ne? Jako například tady soudruh Ságr.“ Ságr se vděčně usmál. „Vrbice se jmenuje ta obec, že? Budu si to pamatovat.“ Pak nabídl Podskalskému ještě jednu cigaretu a vypadl. „Práci čest.“

Šoféra našel, jak měli domluveno, v restauraci na nádraží. Uvelebil se na zadním sedadle. Vyjžděli už za tmy, ale začátek hokeje se ještě dal stihnout. „Šlápnete na to, Františku.“

Cítil se unaven a pokusil se zdřímnout si. Ale to se mu nepodařilo. Znovu se ozval hlad. A také by se něčeho napil. Na stadiónu si dá párek a pivo. Potravinové lístky mu zbyly, protože oběd šel z fondu národního výboru.

Projížděli neznámou obcí. Vůz musil zastavit, protože jakási ženská hnala přes ulici husy. Jestlipak tady mají už družstvo - napadlo Procházku. Silnice tvořila zatáčku, jak se vyhybala zanedbanému otřískanému kostelíku.

Premýšlel o tom, že by bylo dobré, kdyby mohl přejít do církevního referátu. Tam to teď bude zajímavější než v zemědělském. Měl by s někým promluvit. Možná s Faitem. Ale pak si řekl, že jak má smůlu, asi mu stejně zůstane na krku zemědělský resort. Ale změna by mu udělala dobře. Měl po krk věčného dohadování se o zemědělská družstva. Už to dělá příliš dlouho. Když vůz vjel v Krči do prvních pražských ulic, byl Procházka rozhodnut, že za Faitem přece jen půjde.

(Pokračování přístě)

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DCMÁČÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Josef Škvorecký

Seifert from up close

(Conclusion from last issue)

But even given all these obstacles, much of the poetic power transpires through the translation. The following is a characterization of Seifert's friend Vladimír Holan's work from a poem written in memory of the poet's death:

**In the wretched aviary that is Bohemia
He tossed his poems around him
With contempt
Like chunks of raw meat**

That was written in the mid seventies. In the mid-twenties, influenced by the freely associating surrealism of Apollinaire, Seifert wrote:

**The acrobatics of roses
In the clouds
Rises to the stars
Which are swallowed
By the cushion of boredom
Poetry**

In the fifties, after **The Song of Viktorka**, these verses of "mawkish self-pity":

**If the tyrant won't fall
- Even that is hereditary -
The poet is sentenced to silence
And the square palm of the barred window
Stuffs with its claws his singing mouth.
But he shouts his verses through the bars
While the tearers of books
Are busily at work**

In the sixties this from **The Song of Hendele**, written in memory of a girl who died in Auschwitz:

**Little Hendele
Sometimes tells me
What she has learned in kindergarten:**

Cockoo, cuckoo, tell me, please
Is there a life that I shall miss?

Oh, dove, shut up, no more sweet songs

Here you cannot sweeten anything.

Beat your wing against the stone,

The rabbi should get up,

He's been sleeping too long...

And one more from the **Annus Mirabilis** of 1968:

I want to believe the time has come

When it is possible to tell murder in the face:

You are murder.

Meanness, even adorned with laurel,

Will again be meanness,

A lie will be a lie as it used to be,

And a pistol will no longer be able

To unlock the innocent door.

For the last time I apologize, for my barbaric translations. I am definitely not a FitzGerald.

And yet another difficulty. In most of Seifert's poems something strikes a chord that the intellectual has in common with the man-in-the-street. That something, I think, largely disappeared from the poetry of America. There are exceptions; Allen Ginsberg, perhaps. But he is the product of a very different tradition, a singer in a key distant from Seifert's - though **Howl** may be a good example of poetry that loses much in translation because of its necessary associative links that a foreign reader cannot have. But the bulk of poetry written today in America is, it seems to me, largely unread by wide audiences, except on campuses. Unread poetry tends to develop codes that few can break, it permutates into an object that can be appreciated only by a cabbala of the initiated. It is frequently great and powerful poetry; however its power, hardly grabs the fancy of the man from Main Street. Its very encodedness together with a tone which, as a rule, shuns openly emotional overtones, become the only

mark of excellence in the eyes of its few readers and more numerous critics. An artist like Chaplin in films who would appeal in poetry to both high-brow and low-brow readers seems an impossibility in today's America, except in the marginal field of humorous nonsense verse.

Seifert is precisely that type of artist, and Professor Lars Gyllensten of the Swedish Academy was right in his presentation speech when, he said that Seifert "knows how to address both those who have a literary education and those who approach his work without much schooling in their baggage." This "chaplinsque" aesthetics is not an accidental development but a program. In an essay written at the very beginning of his career in 1922 called "A New Proletarian Art, Seifert demanded the destruction of barriers between low-brow and high-brow art in agreement with the canons of a literary trend -- called "poetism" -- to which he subscribed in those days.

However, Czech men and women of literary education are somewhat different from their American counterparts. History, experience, political climate, tradition, all these powerful factors have given their sophistication a different bend. Seifert's appeal to readers, both with and without the intellectual baggage, may be largely lost on American audiences, the poems' very accessibility may prove a hindrance to their acceptance by the North American intellectual of today.

But then, not all of Seifert's poetry is if the "easy" kind and, should he find his FitzGerald, even the song-like pieces may lose their flavor of open emotionality so alien to the English-speaking Westerner. In such a translator's hands the beauty of **Viktorka** may yet shine through all the thick layers of inaccessible associations and bring tears of Slavic emotion to the sophisticated eyes of American student readers, at least in the privacy of their campus dormitories.

(Scheduled for print in „The New Republica”)

PILGRIMAGE FOR THE SICK AND HANDICAPPED TO LOURDES

Very Rev. Joseph P. Allen, O.P. announcing the 31st National Rosary Pilgrimage for the Sick and Handicapped, their relatives and friends to Lourdes, writes as Provincial Promoter and Spiritual Director for the Rosary Pilgrimage inviting all to

join this Pilgrimage to Our Lady's Shrine.

"I have to go," said Bernadette. And in spite all opposition, in spite of herself, she went to Massabielle. The first of 18 apparitions was made on February 11th, 1858, 126 years ago.

How many have said to themselves at one time or another that I have to go to Lourdes? More than three million every year de-

cide to go their way to somewhere else or to go to be with Our Lady, praying and talking to her about their problems, sufferings and disappointments. For many this is truly a time to retreat from the cares of the world and make it a special time of Pilgrimage.

But why a Pilgrimage? A pilgrimage is a voyage. You tear yourself away from your daily

life, taking with you your burdens, your worries, your remorse, your uncertain hopes and you set out. A pilgrimage is above all this, a journey with other pilgrims, in a community. Even the solitary pilgrim takes part in this journey which converges to the same objective. After prayer and penance, you lay down the burden and, in a new light (prayer, penance, common reflection), take on a new dimension.

When one is back home, what remains of the initial worries? The weight is the same, but the attitude is different; the burden is carried with more strength and it appears lighter helped by a stronger faith.

At this time our aim for this 31st Annual Rosary Pilgrimage is two Jet Planes carrying 250 pilgrims each to Lourdes for our Nine-day Pilgrimage of prayer - praying together for our personal intentions of our relatives and friends at home. We leave from John F. Kennedy International Airport in New York, Saturday - September 14th and because so many have expressed interest in traveling to Lourdes,

Father Allen has decided to make an all out effort to bring as many as possible to make the 31st Anniversary of the First Pilgrimage for the Sick from America the greatest yet. The experience of Lourdes, of walking on the ground where the Blessed Mother appeared, of praying to her in the cave where she spoke to Bernadette, of bathing in the baths of spring waters which she gave to Bernadette to wash in, of sharing in the Eucharistic Processions and Rosary Devotions; these and many other spiritually elevating experiences are part of the total pilgrimage which is being offered to all during our Rosary Pilgrimage this fall. Pilgrims return to New York and hometowns on September 22nd.

For further information please contact: National Rosary Pilgrimage for the Sick to Lourdes, Catholic Travel Office, 4701 Willard Avenue, Suite 226, Chevy Chase, Maryland 20815. "There is so much" Father Allen states: "I'm looking forward to sharing our pilgrimage with you. Won't you join us???"

ILLINOIS CITIZENS UTILITY BOARD ICC BLASTED FOR PLOY TO BAR CUB TESTIMONY IN COMED CASE

The Citizens Utility Board today called on all residential electric customers who are fed up with Commonwealth Edison's new \$9.92 and \$5.40 service charges to phone the Illinois Commerce Commission and demand that CUB be allowed to challenge the increase. Howard Learner, President of the 70,000 member utility watchdog group, charged that the ICC staff is trying to block CUB's efforts to testify against the new electric rates.

"At the first meeting of the newly-elected Board of Directors on January 26, the Directors voted unanimously to oppose the ridiculous service charges which began appearing on electric bills in January," said

Learner. "We also want to challenge the automatic 20 % increase in summer rates charged to consumers even if they don't use a single extra kilowatt-hour of electricity in the summer," continued Learner.

CUB efforts to file testimony against the new service charge and higher summer electric rates met with stiff opposition from the ICC staff. CUB asked for an extension of the deadline for filing testimony in order to properly prepare its arguments, a request that is commonly granted in ICC proceedings. Susan Stewart, CUB Administrative and Program Director, said, "The ICC staff is saying they don't need CUB's testimony in this case and that CUB will deter the ICC from its primary objective - rapid phase-in of nuclear plant costs to Com Ed customers. Stewart pointed out that while the ICC claims

CUB testimony will delay the proceedings, they themselves will be filing testimony in the case as late as March 15.

"It's time for the ICC to hear from the public in this issue," said Ray O'Malley, CUB Director from the 3rd Congressional District. "If you want CUB to fight these new service charges, then pick up the phone and call the ICC at 312-793-2850," urged O'Malley.

"I'm outraged that the ICC would imply that CUB has no place in this case," said Barbara Pape, CUB Director from the 11th Congressional District. "No one else will be presenting this same testimony. That's why CUB was created - to defend the public's interest in utility rate hike request hearings," Pape continued.

A final ruling of whether CUB will be allowed to testify is expected next week.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

VOICE OF THE NATION

ZDENEK MACAL PRINCIPAL CONDUCTOR OF THE GRANT PARK SYMPHONY

The Chicago Park District announces the appointment of Zdenek Macal as Principal Conductor of the Grant Park Symphony Orchestra. Maestro Macal will lead the Grant Park Symphony Orchestra for three weeks beginning July 10, 1985 at the James C. Petrillo Music Shell. Macal previously conducted the Grant Park Symphony during the 1983-84 season.

The Czechoslovakian-born conductor Macal, first gained international attention by winning two prestigious contests: the 1965 international conductor's competition in Besancon, France and the 1966 Dimitri Mitropoulos Competition in New York.

As conductor of the Czech Philharmonic at the Prague Spring Festival won immediate success and an invitation to conduct the orchestra on an extensive tour abroad. Appearances soon followed with the Berlin Philharmonic and BBC Orchestras, the Vienna Symphony, the Orchestre de Paris, the Orchestra Santa Cecilia Roma, La Scala Milano and many others.

Maestro Macal made his American debut in 1972 with the Chicago Symphony Orchestra and was immediately re-engaged. He later made debuts with the symphony orchestras of Montreal and Pittsburgh and was invited to return to Pittsburgh for several seasons. Subsequently, he has conducted the New York Philharmonic,

San Francisco Symphony, Detroit Symphony, Minnesota Orchestra, National Arts Centre Orchestra, St. Louis Symphony, New Orleans Philharmonic, Milwaukee Symphony and Denver Symphony.

From 1970 to 1974, Maestro Macal was Music Director of the Cologne Symphony Orchestra. Further guest conducting engagements included the festivals of Lucerne, Vienna, Zurich, Besancon, Holland and Edinburgh.

Highlights of the 1983-84 season included a major orchestral tour of Australia under the aegis of the Australian Broadcasting Commission and a tour with the Vienna Symphony Orchestra in Austria, Italy and Yugoslavia. He also made appearances with American orchestras and in Europe with the Berlin Philharmonic, the London Symphony Orchestra at the Edinburgh Festival, and the Lucerne Festival among others.

Zdenek Macal was born in Brno, Czechoslovakia, in 1936, where he studied first at the Conservatory and later at the Janacek Academy of Musical Arts, graduating with honors. He later served as principal conductor of the Prague Symphony Orchestra, conducting both symphonic concerts and opera.

As well as conducting the Grant Park Symphony Orchestra, during the 1985-86, Maestro Macal becomes Music Conductor of the Sydney Symphony Orchestra, and Principal Conductor of the Milwaukee Symphony Orchestra. When not traveling extensively throughout the world for guest conducting engagements, Maestro Macal resides in Southern California.

AWARDS TO THE UNOFFICIAL CULTURE IN CZECHOSLOVAKIA JAN PALACH PRIZE

On January 19, Charter 77 sent a letter to the Paris-based International Committee for the Support of Charter 77 expressing thanks for awarding the Sixth Jan Palach Prize to the unofficial philosophy seminar in Prague under the guidance of Ladislav Hejdaček, a former Charter 77 spokesperson. „For years,” the letter stated, „this important activity has made it possible to continue the free exchange of opinions and information on the present development of thought in the world. People attending the seminar know that they may be persecuted in various ways. Even some of the more than 40 foreign (Western) professors who lectured at the seminar discovered this. In spite of it, however, others are showing up and the seminar continues its endeavors so essential given the existing shortage of the most basic information on intellectual developments beyond our borders” (Charter 77 document No. 3/85).

TOM STOPPARD PRIZE

The Tom Stoppard Prize given for an original literary work by Czech and Slovak writers was announced for the first time in January 1985 (for the year 1984). It was awarded to Eva Kanturkova for her novel „My Friend in the House of Mourning” (in Czech) and to Zdeněk Urbánek for his book „From Memory” (in Czech). Both writers live in Czechoslovakia and their works have appeared in samizdat publications.

On January 18, the police interrogated Dr. Bohumil Černý and Dr. Milan Otáhal in Prague in their search for leaflets which were allegedly published in connection with the announcement of the Palach Prize. No leaflets were found but the police confiscated issues of *Historický sborník*, a samizdat periodical containing historical essays. On January 21, the police interrupted a lecture by Ladislav Hejdaček held in his apartment and interrogated all 14 participants of the seminar. It is assumed that the action was a retaliation against the awarding of the Palach Prize to that philosophy seminar (VONS communications No. 417 of January 30, and No. 420 of February 6, 1985).

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

MONETARY INSTABILITY

The more we study the history and operation of the Federal Reserve as our nation's central bank, the more we are convinced we are subject to the control of a monetary institution which is absolutely incapable of accomplishing the objectives for which it was created.

This seems to us to be an institutional inadequacy which is totally unrelated to other objections to the Fed, such as allegations relating to a conspiracy theory and the apparent political manipulation which is a matter of record.

The Fed is purely and simply an instrument of government intervention in the marketplace. As such, it has no more chance of success than any other attempt at government intervention or central planning.

In August, 1984, a Conference on Alternative Monetary Regimes was held in New Hampshire, sponsored by Dartmouth College with foundation support. The subject under consideration was the instability of our monetary system and what should be done to make it more stable.

The general conclusion coming out of the conference was that the present system under which the Fed tries to “fine tune” the monetary system is “inherently unstable” and is the cause of inflation and high interest rates. In order to stabilize the value of the dollar over time and maintain relatively steady prices a monetary rule was called for.

University of Chicago professor Robert Barro recommended “trying monetary policy to an overall target path of a general price index ... whereby a price level above the target triggers lower growth of the monetary base, and vice versa.”

The monetary base consists of the currency in circulation plus the reserve accounts of the commercial banks at Federal Reserve Banks. It measures the effect of Federal Reserve actions on the money supply. Over the long term there is a close relationship between the monetary base and the money supply, M1.

Through its early years our country had experienced periodic “depressions.” The Federal Reserve System was conceived as a means to control such economic deviations through a central bank, the Fed.

The fundamental premise was that the federal government should be given effective control over the money and banking facilities of the country. It was felt if this were done it would accomplish three important objectives:

- (1) Establish a sound money;
- (2) Provide an elastic currency and credit;
- (3) And prevent bank failures, inflation and deflation.

What have been the results? How has the Fed performed? Has it established and maintained a sound money? Hardly! Since 1915, shortly after the Fed began operations, the dollar has lost over 90 percent of its purchasing power, conclusive proof that the Fed has failed in its most important function.

Neither has it provided an elastic currency. Elasticity means stretching or expanding as needed, then contracting back to the original position. The Fed has simply inflated the money supply.

Nor did the Fed prevent bank failures. During the 1930's some 10,000 banks closed their doors, largely as the result of Fed policies.

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

*“You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs.”*

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800